

Catalunya Cristiana

f /catalunyacristiana

📍 catalunya_cristiana

www.catalunyacristiana.cat

🐦 @catalunyacristiana.bsky.social

📺 @catoristiana

📺 catalunya cristiana

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià

“Pau desarmada i desarmant”

Davant les polítiques de rearmament, cal apostar per la diplomàcia i la negociació per resoldre els conflictes

P 8-12

VIDA ECLESIAL

Missa d'acció de gràcies per la declaració d'Antoni Gaudí com a venerable

P 18-19

REPORTATGE

Faustino Mlelwa, el religiós agustinia que va fer de xofer de l'actual papa Lleó XIV

P 26 - 28

SUMARI

22 JUNY 2025

Editorial	03
La setmana	05
Opinió	06
Carta dominical	07
En primer pla	08
Vida eclesial	14
Reportatge	26
Carta dominical	30
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	36
Cultura	38
Agenda	46
Des del carrer	47

47

Entrevista a Meritxell Ruiz

És la secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya

16-17

El papa Lleó presideix les celebracions de Pentecosta

70.000 pelegrins s'han congregat a Roma amb motiu del jubileu dels Moviments, Associacions i Noves Comunitats

20-21

Ordenació sacerdotal de Miquel Barcos

Entrevista al nou prevere de l'arquebisbat de Tarragona

38-39

Nova edició de PuntBCN

Porta per títol la frase de Gaudí "Demà veniu ben aviat, que farem coses boniques"

DEMÀ

VENIU BEN AVIAT, QUE FAREM COSES BONIQUES

Antoni Gaudí

EDITORIAL

Paraules desarmades i desarmants

Si les paraules construeixen pensament, l'actual món polític, econòmic i militar les està fent servir per crear un clima de guerra i d'amenaça constant. El papa Francesc ja va alertar fa temps que estem assistint a una tercera guerra mundial a pedaçs o en fascicles, i que a diferència de les dues darreres, la vivim en directe a través dels mitjans de comunicació i de les xarxes socials. Si les paraules construeixen pensament, els mitjans de comunicació, el quart poder en democràcia, té dificultats manifestes per contrarestar i contradir el relat bel·licista, que, liderat pels Estats Units (el principal productor mundial d'armes) i seguit amb fe cega per Europa, advoca per més inversió en armament.

Si les paraules construeixen pensament, assistim a un augment del llenguatge d'odi, de confrontació, de prejudici, de rancúnia i de fanatisme. Augmenta la polarització i els principals responsables d'apai-vagar-la, els representants polítics, moltes vegades el que fan és atiar-la entre gran dosis d'espectacle. Si les paraules construeixen pensament, ens toca contribuir, com demanava Lleó XIV en una trobada amb els mitjans de comunicació que havien seguit el Conclave, a una comunicació desarmada i desarmant: "Hem de dir 'no' a la guerra de paraules i d'imatges, hem de rebutjar el paradigma de la guerra." Cadascun de nosaltres, des de la nostra petita o gran parcel·la vital, tenim el poder de fer servir paraules desarmades i desarmants per construir un pensament de pau, de justícia, de fraternitat i de llibertat; per construir, en definitiva, una societat més humana i humanitzadora. Siguem tots, com diu la pregària de sant Francesc d'Assís, instruments de la pau del Senyor.

.....

Subscriuiu-vos-hi

DESITJO SUBSCRIURE'M AL SETMANARI CATALUNYA CRISTIANA DURANT UN ANY (48 NÚMEROS)

Edició paper 145€

Edició digital 90€

Edició en català

Edició en castellà

Nom _____

Cognoms _____

Adreça _____

Població _____

DP _____ Tel. _____ NIF _____

A/e _____

Forma de pagament

Únic pagament per any

Dos pagaments semestrals

Xec nominatiu que adjunto

Domiciliació bancària (*ompliu ordre adjunta)

*Senyors, els prego que, a partir d'ara, i fins nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà Fundació Catalunya Cristiana per la meua subscripció al setmanari CatalunyaCristiana.

Titular del compte _____

Tel. titular del compte _____

A/e titular del compte _____

IBAN	ENTITAT	OFICINA	DC	COMPTE	DATA (DD/MM/AA)
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Lliureu aquesta butlleta a:

Fundació Missatge Humà i Cristià

(Catalunya Cristiana)

Departament de Subscripcions

Comtes de Bell-lloc, 67-69

08014 Barcelona

Signatura del titular _____

La setmana a les Xarxes

EVA FERNÁNDEZ

@evaenlaradio

12/06/2025

Corresponsal de la Cope al Vaticà

El petit Adam al Najjar, únic supervivent d'un bombardeig sobre Gaza en què van morir el seu pare i els seus 9 germans ja és a Itàlia. L'acompanya la seva mare, la pediatra Alaa al Najjar. Amb ells han arribat 68 palestins més, entre pacients i familiars

RAMON BASSAS

@ramonbassas.bsky.social

11/06/2025

Director general d'Afers Religiosos

"La sensibilitat de l'alcalde Pasqual Maragall i la seva relació amb Raimon Panikkar va ser clau per al suport de l'Ajuntament de Barcelona a la diversitat religiosa" Cristina Monteys al 20è aniversari de l'OAR, al Saló de Cròniques, amb S. Belbeida, I. Garcia Clavel i L. López

JORGE ENRIQUE MÚJICA

@web_pastor

10/06/2025

Director editorial Zenit

El matí del dilluns 9 de juny, el papa Lleó XIV va escoltar la predicació de sor María Gloria Riva, religiosa de la comunitat monàstica de les Adoratrius Perpètuas del Santíssim Sagrament a la República de San Marino. La predicació va tenir lloc en el context del Jubileu de la Santa Seu

PILARÍN BAYÉS

LA SETMANA

Escoltat a Ràdio Estel

IGNASI MIRANDA

BISBAT DE TERRASSA: BALANÇ DE 20 ANYS MIRANT AL FUTUR

La diòcesi de Terrassa va clausurar diumenge 15 de juny tot un any de commemoracions pel seu 20è aniversari. Va ser amb una missa al santuari de la Salut de Sabadell, presidida pel bisbe actual, Salvador Cristau, i concelebrada pel seu predecessor i actual arquebisbe de Sevilla, Josep Àngel Saiz Meneses. Dimecres 11 de juny en una entrevista al programa *Sense distància*, Cristau va destacar que "aquesta celebració és d'acció de gràcies a Déu per la creació de la diòcesi, una Església local nova que es pot considerar hereva de la vella Èga-

ra, tot i que no és el mateix territori, però mantenint l'antiga seu amb un conjunt preromànic visigòtic".

El bisbe de Terrassa va assegurar que, des que va iniciar el seu ministeri el març de 2022, ha intentat "viure la continuïtat, amb el que va començar el bisbe Saiz Meneses, i consolidar els passos dels primers anys". Igualment va comentar que "els diocesans volen seguir caminant junts, sobretot amb l'objectiu de l'evangelització, que és la missió de l'Església i, per tant, de qualsevol pastor".

Zoom MACIÀ GRAU

Arxidiòcesi de Los Angeles

Després dels disturbis per les intervencions del Servei d'Immigració i Control de Duanes (ICE) a Los Angeles, l'arquebisbe de l'arxidiòcesi angelina, monsenyor José Horacio Gómez, va emetre un comunicat per demanar "moderació i calma" a totes les parts implicades. Gómez, d'origen mexicà, va participar en una pregària interconfessional el 10 de juny al Grand Park de la ciutat, on va assegurar que "no cal que el govern provoqui por i ansietat entre els immigrants corrents i treballadors i les seves famílies".

L'efemèride JOAN PALLARÈS-PERSONAT

23 de juny del 1894

A París es funda el Comitè Olímpic Internacional, que aplega els ideals de pau per l'esport

Des del monestir

La festa de Déu

LLUÍS SOLÀ
Monjo de Poblet

El papa Lleó a l'inici del ministeri petrí: "Vaig ser escollit sense cap mèrit i, amb por i tremolor, vinc a vosaltres com un germà que vol ser servidor de la vostra fe i de la vostra alegria, caminant amb vosaltres pel camí de l'amor de Déu, que ens vol a tots units en una sola família." Un germà que vol ser servidor de la nostra fe i de la nostra alegria. Fe i alegria. Em va agradar que ho digués!

S'escau la festa del Corpus. Els nostres veïns francesos en diuen la "Festa de Déu", la *Fête-Dieu*. Sempre m'ha captivat aquesta expressió. Es pot llegir en un doble sentit, un Déu que fa festa enmig del seu poble, un poble que fa festa per al seu Déu. Evoca poderosament l'es-

El goig de Déu enmig del seu poble no és possible sense la justícia

cena de David i els israelites dansant entorn de l'arca portadora de la presència de Déu enmig del poble (2S 6,5).

La Festa. Trobaríem molts textos a la Sagrada Escripura que en parlen. Per exemple, el Salm 80 [81]. La festa, però, com a distintiu del temps messiànic, va associada a un altre concepte, el de la justícia (Salm 71 [72]). El goig de Déu enmig del seu poble, el goig del poble per Déu, no és possible sense la justícia, és a dir, sense l'esforç per ajustar el món i les nostres vides al projecte de Déu.

El sentit de la fe dels nostres pobles ho va entendre així, i per això va embolcallar la festa de Déu, el Corpus, de tants elements propis del seu folklore, i això per places i car-

ners, no a dins el temple, on aquests elements no haurien d'entrar.

No soc gaire amic dels "excessos eucarístics". Em plau, per exemple, la processó senzilla que fem pel claustre, a Poblet, per Corpus, després de la missa conventual. I és que, en relació a l'Eucaristia, sant Benet aporta un detall preciós que apunta al concepte de justícia del qual parlava: als infants petits que eren oferts com a monjos al monestir, se'ls embolcallava la mà, juntament amb la cèdula de professió i l'oblació eucarística, amb les tovalles de l'altar (RB 59,1-2): a l'oblació eucarística el monjo uneix, en el moment de la seva professió i cada dia, la seva pròpia oblació. Aquesta és la seva festa i la seva justícia. ■

La sal de la terra

Comunitat viva, exemple de pastor

JOSEP ORIOL PUJOL I HUMET
Director general de la Fundació Pere Tarrés

Dissabte de l'Ascensió celebràvem a la parròquia Sant Josep de Badalona el vint-i-cinquè aniversari de l'ordenació sacerdotal del seu rector, Mn. Andreu Oller. L'acompanyaven concelebrant diversos companys de curs, de l'agrupació parroquial de Badalona centre i dels seus anys al Seminari. La celebració va ser sincera, viscuda per tots els presents. Els que el coneixem veiem com té interioritzada la fe, l'estima per l'Església, l'esperit sinodal i el lliurament a la comunitat.

Va insistir en l'agraïment als diferents grups parroquials que l'acompanyàvem: catequesi, portants del Sant Crist, Espiritualitat

Celebràvem el vint-i-cinquè aniversari de l'ordenació sacerdotal de Mn. Andreu Oller

de la Mare de Déu de Lourdes, Càritas. Per sensibilitat personal voldria destacar el grup d'esplai que ben segur no ha posat les coses fàcils al seu rector. Va agrair-los la presència, al final de l'eucaristia li van fer un obsequi i van regalar també un fulard que no va dubtar a posar-se al coll i mantenir-lo en la festa posterior.

En l'homilia, tot un testimoni de fe, a més de referir-se a l'evangeli de la festivitat litúrgica, es va centrar en l'amor com a virtut principal per als cristians, essència del missatge del Crist més enllà de la norma. En acabar, va fer també referència a l'esperit sinodal que sabem que entenem com aquesta participació sincera

que va més enllà de fer veure que s'escolta mentre es fa el que un vol.

Omplíem el temple, gran, més de 250 persones. Alguns vinguts d'organitzacions on havia treballat abans d'entrar al Seminari. Hi havia familiars, persones poc habituades a celebracions litúrgiques, però que ens vam donar les mans per resar el Parenostre com ens va suggerir. Tots copsaren aquella profunditat espiritual, el sentit que la persona del Crist aporta a la vida de Mn. Andreu. El seu testimoni quotidià, sense estridències, és un regal per als que compartim camí, ni que sigui esporàdicament, amb aquest honest prevere. ■

Quan treballem units, amb il·lusió i posem al centre la persona i el missatge de Jesús, una utopia pot passar a ser realitat

Pa de vida

**CARD. JOAN JOSEP
OMELLA OMELLA**

Arquebisbe de Barcelona

Avui, solemnitat de Corpus Christi, celebrem amb alegria que Crist és realment present en el sagrament de l'Eucaristia. Fa prop de dos mil anys que celebrem l'Eucaristia des que Jesús ens va dir que ho féssim en memòria seva (cf. Lc 22,19). Celebrem la vida entregada de Jesús, el seu amor immens per nosaltres. Una Vida en majúscules que rebem en cada Eucaristia. En el sagrament de l'Eucaristia rebem la força per poder viure el manament de Crist d'estimar-nos com Ell ens va estimar (cf. Jn 13,34).

En les primeres paraules que el papa Lleó XIV va pronunciar al col·legi cardenalici, ens va reiterar que renovéssim el nostre compromís amb els valors de l'Evangelí. Això vol dir tenir els mateixos sentiments de Jesucrist, no ser indiferents davant de les injustícies i actuar com Ell. Vol dir, per exemple, acostar-se als dèbils i marginats i posar-los al centre.

Moltes institucions de l'Església treballen per atendre les necessitats del més vulnerables. Càritas és una de les més conegudes arreu del món. Avui ens hi referim d'una manera particular amb motiu de la celebració del Corpus, Dia de la Caritat. I és que Càritas és l'expressió de l'amor de l'Església vers els germans que passen per dificultats. Vull donar les gràcies als més de 3.100 voluntaris de les Càritas parroquials i de Càritas Diocesana de Barcelona, que per amor regalen el seu temps per transformar la realitat i acompanyar fraternalment els més vulnerables.

Gràcies a tots aquests voluntaris, acompanyats dels treballadors de Càritas i amb els recursos econòmics amb els quals tants donants col·laboren periòdicament o puntualment, hem arribat a atendre més de 79.000 persones a l'arxidiòcesi de Barcelona. Són germans i germanes nostres privats dels drets més essencials, com són el dret a una vida digna, a l'habitatge o a un treball decent...

En aquest sentit, el Papa ens parla de la cura amorosa dels més febles i descartats, una cura que passa per acollir, escoltar i acompanyar, però també per denunciar profèticament les vulneracions de drets i aconseguir millorar les condicions de vida d'aquestes persones.

Cal que aprenguem a sortir de la

nostra zona de confort i a deixar-nos interpel·lar per aquesta realitat sovint invisible. Cal també que aprenguem a treballar junts pel bé comú i per les persones que tenim a prop. Quan treballem units, amb il·lusió i posem al centre la persona i el missatge de Jesús, una utopia pot passar a ser realitat. I això és possible, perquè Crist és sempre present i viu entre nosaltres. Sant Pau també ens recorda que "Ell és la nostra esperança" (1Tm 1,1). Una esperança que podem portar als altres. Ben encertat és el lema escollit per Càritas amb motiu de l'any jubilar 2025: "Mentre hi hagi persones, hi ha esperança."

Benvolguts germans i germanes, tant de bo que les persones siguem transformadores de la nostra realitat per amor a Déu i als germans. Que Jesús, pa de vida, ens impulsi a ser bon pa per als altres. Aprofito per convidar-vos a col·laborar econòmicament en la col·lecta extraordinària per Càritas*, que es fa cada any per Corpus Christi. Que Déu us beneeixi a tots. ■

*Podeu fer el vostre donatiu presencialment a les parròquies i centres de culte de l'arxidiòcesi de Barcelona o bé visitant www.caritas.barcelona

La política mundial camina en sentit contrari, cap a la remilitarització

LA PAU SEMPRE MEREIX UNA OPORTUNITAT

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA

De cara a la propera cimera de l'OTAN, a finals de juny a la Haia, els Estats Units esperen que els aliats es comprometin a augmentar la despesa en defensa al 5% del PIB. Un pas més en un escenari mundial d'escalada armamentística i guerres obertes, on la remilitarització es presenta com l'única solució davant de possibles "amenaces".

© Vatican Media

Conflictes com els del Sudan del Sud no són mediàtics.

Des dels governs, les institucions, els líders polítics ens diuen que cal armar-nos més. “Hi ha molts conflictes armats on està morint molta gent i ningú no proposa deixar de fer negocis amb els que fan guerres”, denuncia el politòleg i periodista Jordi Armadans, “ningú no proposa armar els qui estan patint aquestes guerres. Ningú no proposa armar Palestina o deixar de fer negocis amb Netanyahu... en canvi, hem acceptat que la solució d'Ucraïna és enviar-hi moltes armes, quan la realitat és que com més es perllongui la guerra, més ucraïnesos moriran”.

“Aquesta cursa armamentística no ens portarà a res més que a fer servir uns recursos que s'haurien de destinar a sanitat, educació, etc., i no a una cosa que és merament especulativa”, sosté l'economista i filòsof Bernat Sellarès.

La qüestió és que quan els Estats Units i Europa parlen de rearmar-se, no ho fan en clau defensiva, perquè “dins del rearmament hi entra tot”, comenta Sellarès, “i el que ens trobem és que, per exemple, estem fabricant armes que són mines antipersona o tornem a armes que havien estat prohibides per la mateixa ONU. El problema és que el president dels Estats Units ha dit que, si els països no es comprometen a aportar el

5% del PIB a defensa, ells marxaran de l'OTAN. És una manera de pressionar els altres socis de l'OTAN per incentivar aquesta indústria armamentística. Semblava que l'OTAN era per intentar que no hi hagués més guerres i resulta que és un interès econòmic...”.

Recentment el Grup de Treball de Periodisme per la Pau del Col·legi de Periodistes de Catalunya va organitzar l'acte *Alternatives al rearmament d'Europa*, on va participar el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Xabier Gómez. El prelat va posar en relleu que els conflictes i les guerres actuals “viuen de la cultura de la persuasió i la seguretat. Sento dolor, impotència i indignació perquè hi ha interessos espuris rere les guerres”. I va deixar molt clar que “qui sempre perd són els més pobres: les dones, els nens i els més vulnerables”.

LÍDERS MÉS HUMANS

En aquest panorama bèl·lic, els dirigents ofereixen un discurs molt similar, a favor de l'increment d'armes, sense que importi el color de la formació política. Per això, Jordi Armadans reivindica líders “que tinguin un mínim d'humanitat, que es preocupin sincerament pel patiment dels altres, que pateixin per la

gent que és sota les bombes, sota la violència, sota el genocidi... senzillament, que pateixin pel dolor dels altres i mirin de fer polítiques resolutives, no que augmentin els problemes”.

Un element que trobem en l'argumentari polític és la por. En aquest sentit, Bernat Sellarès apunta que “juguen amb l'estratègia de la por. El primer que van llançar va ser el missatge del kit de supervivència a casa per activar la por social, i que ja vam veure a la pandèmia. La por és el que vehicula poder fer qualsevol cosa a nivell polític”.

Sellarès creu que, com a cristians, “és important fomentar i construir persones lliures, que no tinguin por. La por ens converteix en simples peces de dòmino. Cal intentar no veure's arrossegat pels interessos mediàtics i cada cop és més difícil. Molts cops oblidem que els nostres dispositius, físics i digitals, les xarxes socials... són propietat d'uns mitjans privats. I també l'Estat té els seus interessos. Ser-ne conscient, d'alguna manera, ens fa lliures”.

Tampoc no hi ajuda el fet que la nostra societat cada vegada estigui més polaritzada. Rere aquest fenomen s'amaga “la por, el menyspreu, prejudicis ridículs que tenen una gran facilitat de difusió.

El bisbe Xabier Gómez, al costat d'Antoni Soler, activista i expresident de FundiPau, i Maria Lemus, del Grup de Treball de Periodisme per la Pau, el 3 de juny passat.

Molta gent els està difonent a consciència”, reflexiona Armadans. “Tots podem entendre que qualsevol persona que pateix una situació de fam, d’opressió, d’injustícia, de violència, de bombes que li cauen a sobre... pateix, i tu, en la seva situació, estaries patint igual. No cal fer grans debats ètics o filosòfics. És una cosa molt evident que qui pateix necessita suport i qui exerceix un patiment a consciència necessita ser denunci- at. Es tracta de posar-se a la pell de l’altre, que és la teva mateixa pell.”

El papa Francesc parlava de la “tercera guerra mundial a pedaços”, transmesa en directe. Segons el bisbe Xabier Gómez, “malauradament sembla que ens estem insensibilitzant. Hem de parlar del que ajuda a la pau i del que no hi ajuda, de les arrels dels conflictes: la injustícia i la desigualtat”. Com també recordava Francesc, les víctimes civils no poden ser danys col·laterals. Per això, el bisbe de Sant Feliu de Llobregat subratlla que “cada víctima té nom i històries personals, no són números”.

Quan esclata un conflicte automàticament en desplaça un altre que ocupava l’actualitat i ens trobem amb conflictes no mediàtics que passen a l’oblit. Com comenta Armadans, “la primera imatge d’horror que veiem ens impacta, la segona ens indigna, però la número cinquanta esdevé el paisatge habitual. Això és un problema, i també ho és que hi hagi circuits, persones, organitzacions, mitjans, que desconnecten a consciència i que no se senten interpel·lats. Hi ha discursos deshumanitzadors de l’altre, prejudicis racials, religiosos, polítics... i això és una gran derrota de la humanitat perquè no som capaços d’empatitzar amb qui està patint una situació d’horror”.

A REMOLC DELS ESTATS UNITS

La veu d’Europa, en aquests moments, està completament diluïda i el seu paper és molt decebedor. Així, Armadans considera que “si bé és cert que tenim uns Estats Units molt desbocats, Europa està fent un paper molt lamentable i trist en el sentit que professa uns valors que no es creu o que no practica”.

En aquest seguidisme que practica Europa en relació amb els Estats Units es pot veure, opina fra Xabier

Gómez, “que assistim al funeral del multilateralisme i a la victòria de la fragmentació. Es retorça el llenguatge, que justifica la violència i que sacrifica la veritat i el pensament crític”.

Segons Bernat Sellarès, Europa ha de ser molt crítica “amb ella mateixa, amb el nostre model de consum. El nostre model econòmic es basa en un model extractiu i esclavitzador d’altres realitats. La guerra només és una altra manera de reflectir-ho”.

Com a economista i membre de la iniciativa “Economia de Francesc”, Sellarès apunta que “la indústria armamentística genera impostos i a l’Estat no li interessa que deixi de funcionar”. Des d’“Economia de Francesc”, una de les seves propostes, explica, “és aconseguir una llei que no permeti que les indústries armamentístiques cotitzin a la borsa. És a dir, que donades les seves característiques no puguin accedir a aquest finançament públic o privat. Cal aconseguir retirar aquestes dimensions industrials dels mercats borsaris. És una cosa que no seria gaire complicada, però les directives europees han caigut en aquesta pressió americana perquè continuï creixent la indústria militar”.

Jordi Armadans té molt clar que vivim en una economia de guerra, “on hi ha una indústria que es beneficia de la mort. Cada cop que hi ha una guerra, les empreses que es dediquen a vendre armes puguen les accions en el mercat borsari. Tenim un sistema que premia aquells organismes que es dediquen a la venda d’aquests instruments que serveixen per matar. Això és d’una perversitat espectacular”.

Aquest polític subratlla que la tendència en els propers cinc anys és que l’economia de guerra s’incrementi: “Tot aquest impuls de rearmament i tota aquesta exigència de la despesa militar que s’està aplicant a Europa farà que hi hagi una indústria militar encara més potent, més forta, que es fabriquin més armes, que tots estiguem més armats i militaritzats.”

La percepció de la ciutadania és que Europa necessita rearmar-se per no quedar indefensa, una cosa que és totalment falsa. Com explica Armadans, “la despesa militar d’Europa, fa tres anys, era la més alta des del final de la Segona Guerra Mundial. No estem en cap cas en desempara

BERNAT SELLARÈS
“Aquesta cursa armamentística no ens porta a res més que a fer servir uns recursos que haurien de destinar-se a sanitat, educació, etc., i no a una cosa que és merament especulativa”

JORDI ARMADANS
“Tenim un sistema que premia els organismes que es dediquen a la venda d’aquests instruments que serveixen per matar”

XABIER GÓMEZ “Tinc esperança que la societat civil, amb pensament crític, despertí i corregeixi els dirigents”

militar. La inversió europea militar és molt més gran que la inversió russa. Un altre tema és que els països europeus no hagin compartit prou la seva política de defensa. Això és un problema polític, no d'inversió, i el que cal són solucions polítiques”.

SOLUCIONS ALTERNATIVES

Que la violència engendra més violència és un fet que tothom pot entendre, per això és difícil acceptar que l'única solució per posar fi als conflictes sigui la via armada. Per a Jordi Armadans, almenys hi ha tres alternatives abans d'arribar a una guerra: la prevenció del conflicte, “que és molt més barata, efectiva i humanitària que mirar de fer alguna cosa quan la guerra ha esclatat”; instruments de justícia internacional efectius, “com un Tribunal Penal Internacional que no sigui boicotejat”, i diplomàcia, negociació i mediació, “que és un treball lent, invisible, fei-

xuc, poc agraït, però que, quan dona resultats, estalvia morts”.

Però no només cal esperar que des de les altes esferes es dediqui temps, recursos i voluntats per resoldre els conflictes. També els ciutadans podem contribuir-hi. És per això que el bisbe Xabier Gómez expressa: “Tinc esperança que la societat civil, amb pensament crític, despertí i corregeixi els dirigents. Necessitem una aliança per la pau. Necessitem ser persones pacificades que treballin per la pau.”

Una cosa que sí que podem fer és “veure com invertim”, diu Bernat Sellarès, “penso que tenim una responsabilitat, tant a nivell particular com a nivell institucional, a l'hora de decidir què ajudem a finançar. Molts cops no és fàcil, cal un cert coneixement dels productes. Cada cop costa més arribar al fons de tot, però és possible. Cal investigar i fer una inversió conscient i evitar invertir en armament”.

Segons Jordi Armadans, constantment estem prenent decisions i disposem d'espais d'intervenció perquè “les persones que realment no dimiteixen d'un projecte d'humanització d'aquest món, que es comprometen amb la pau, els drets humans, la solidaritat i la tolerància, poden fer moltíssim. Des de mirar quin és el nostre consum quotidià, en quin banc tenim els diners, si són més o menys ètics, quin tipus de mo-

bilitat tenim, sostenible o no...”.

LA VEU DE L'ESGLÉSIA

“Jo, que soc agnòstic, ho puc dir amb tota l'honestedat: crec que el papa Francesc ha estat un dels pocs lideratges responsables. Un dels pocs líders que es preocupava pel patiment de la gent i que pronunciava missatges per evitar més patiment. Ha estat un dels pocs lideratges que jo he aplaudit”, reconeix Armadans. I afegeix: “I el nou Papa em sembla que està en la mateixa línia d'entendre que hi ha certes coses inacceptables des de la compassió cristiana i que cal denunciar-les.”

Francesc i Lleó són “dos Papes molt valents en aquest sentit”, assegura Bernat Sellarès, “crec que cal posar en valor que marquen un rumb. L'Església catòlica és l'única institució religiosa que té aquesta vocació universal i que el Pontífex marqui un objectiu que és la pau assenyalant un rumb per a la societat. És un far i un contrapès a altres posicions. La pau és molt més que absència de violència. Com a cristians, hem de poder explicar aquesta pau, desarmada i desarmant, que és el primer graó cap a una harmonia i una fraternitat universal, aquesta és la grandesa de la pau”.

Per reflexionar sobre aquest aspecte, el bisbe de Sant Feliu de Llobregat recomana una lectura pausada de les encíclics *Laudato Si'* i *Fratelli tutti*, i de la declaració sobre la fraternitat humana signada per Francesc i el gran imam d'Al-Azhar, Ahmad Al-Tayyib. “L'Església”, explica fra Xabier Gómez, “té un programa per al tercer mil·lenni: la civilització de l'amor”. D'aquí el compromís eclesial en la dimensió profètica de denúncia, de fer propostes, de mediació... també a nivell local, “on no podem normalitzar la violència”.

En paraules del bisbe Xabier, l'aportació de l'Església a la cultura de la pau és l'humanisme cristià perquè “ens ajuda a passar del ‘jo’ al ‘nosaltres’”. Ens dona un sentit de comunitat i de família humana que ens fa sortir de nosaltres mateixos i anar a la cultura de l'encontre, del diàleg...”. I conclou: “Si hi ha una persona pacificada i pacificadora, és Jesucrist. Va demostrar que el que ens fa més humans és l'amor i el perdó, que és capaç d'aturar l'espiral de la violència.” ■

En els propers cinc anys, la indústria d'armes no farà més que créixer.

TICA FONT
Centre Delàs d'Estudis
per la Pau

El secretari general de l'OTAN ha dit que “els ciutadans europeus han d'acceptar sacrificis com retallades en les seves pensions, sanitat i prestacions socials”

Pla ReArm d'Europa. Preparant-se per a la guerra

El mes de març es va presentar el Pla ReArm, els 27 governs de la UE es van posar d'acord per gastar fins al 3,5% del PIB en Defensa. A la propera reunió de l'OTAN es demanarà que s'incrementi fins al 5% del PIB. De moment, els 27 han acordat incrementar la despesa en 800.000 milions d'euros en la compra d'armes. La presidenta Von der Leyen ens deia: “Si Europa vol evitar la guerra, Europa s'ha de preparar per a la guerra.” Fa temps que els presidents dels diferents països d'Europa ens diuen que Rússia vol envair un país de la UE, que ens hem de preparar per a la guerra, que ens hem d'armar i dissuadir Rússia.

Però no sembla raonable que Rússia ens vulgui envair, de moment no ha aconseguit guanyar militarment la guerra a Ucraïna, quan aquesta guerra acabi necessitarà temps per refer l'economia, donar un descans a la població i refer-se militarment. Per altra banda, el 2024 Rússia ha invertit en defensa 149.000 milions de dòlars i els 27 han invertit 368.500 milions de dòlars. O es gasten molt malament els diners o no és raonable que Europa gastí 3 cops més que Rússia en defensa i ens diguin que no la podríem guanyar.

En què pensen gastar aquests diners? Com es gastaran? No han acordat compres comunes ni conjuntes ni coordinades, és a dir, cada estat comprarà el

que li sembli. Cada estat es prepara en solitari per enfrontar-se a una possible guerra amb Rússia. Però si els exèrcits no estan dotats amb les mateixes armes, cada exèrcit està preparat per utilitzar les seves armes, les seves municions i no es poden intercanviar. Ineficiència operativa militar.

Com es pagaran totes aquestes armes? L'acord és que cada país es farà càrrec de la seva despesa, el govern espanyol ha dit que aquest any gastarà 33.000 milions d'euros en Defensa, aquest diners sortiran de retallar en altres ministeris i demanar crèdits. Anglaterra ja ho ha fet, retallarà el pressupost 2025 en 5,700 milions d'euros, en ajut als discapacitats, salut, ajuts a famílies dependents i reducció de 10.000 funcionaris. El secretari general de l'OTAN ha dit que “els ciutadans europeus han d'acceptar sacrificis com retallades en les seves pensions, sanitat i prestacions socials”. Això suposarà increment de pobresa, disminució de l'esperança de vida, no construir habitatge públic, no invertir en Rodalies, en definitiva retallar l'Estat de Benestar.

Recordem les paraules del papa Francesc: “Llanço una crida a tots els qui empunyen injustament les armes d'aquest món: deposeu aquests instruments de mort; armeu-vos més aviat amb la justícia, l'amor i la misericòrdia, garanties d'autèntica pau.” ■

V

VIDA ECLESIAL

Aquesta setmana recollim la celebració de **Pentecosta** al **Vaticà**, assistim a la **missa d'acció de gràcies** a la **Sagrada Família** per la declaració de **venerable** de **Gaudí** i entrevistem **Miquel Barcos**, que acaba de ser ordenat **sacerdot**

Agustí Godinach

Després de la missa d'acció de gràcies per la declaració com a venerable d'Antoni Gaudí, els assistents van visitar i pregar davant del sepulcre, a la cripta de la basílica.

El papa Lleó presideix les celebracions de Pentecosta

“L’Esperit Sant trenca les fronteres i abat els murs de la indiferència”

ÁNGELES CONDE

Ciutat del Vaticà

En aquest mes i escaig de pontificat, Lleó XIV ha mantingut un ritme de treball alt. D’una banda, per complir amb aquelles cites i celebracions que formen part de l’inici del pontificat i, de l’altra, per participar en els diferents esdeveniments jubilaris ja planificats i que preveïen la presència del Pontífex. Evidentment, quan el Dicasteri per a l’Evangelització va organitzar el Jubileu del 2025 s’esperava que el papa Francesc fos qui presidís aquestes cites. Tot i que era difícil que en el seu estat de salut pogués respondre presencialment a totes les convocatòries. Lleó XIV, però, gairebé 20 anys més jove que Francesc i amb un gran estat de forma, ho està fent. Per això, gairebé cada cap de setmana el Papa té a l’agenda trobades amb diferents grups de fidels que peregrinen fins a Roma amb motiu del Jubileu per

guanyar la indulgència plenària. I també entre setmana, com hem vist, per exemple, en el cas del Jubileu de les Esglésies orientals. Potser un dels esdeveniments jubilaris més multitudinaris fins ara, i en el qual ha participat el papa Lleó XIV, ha estat el dels Moviments, Associacions i Noves Comunitats, que ha coincidit amb el diumenge de Pentecosta. Va congrega a Roma més de 70.000 pelegrins. Hi van participar fidels de més de 100 països del món, incloent un nodrit grup d’Espanya; però també grups d’Alemanya, França, Portugal, Polònia, Suïssa, els Estats Units, el Canadà, Mèxic, el Brasil, l’Argentina, el Perú, Colòmbia, el Regne Unit, les Filipines o Etiòpia, entre els més nombrosos. Eren fidels que caminen en aquestes noves realitats eclesials que han sorgit en el segle XX com el Camí Neocatecumenal, Comunió i Alliberament, la Comunitat de Sant’Egidio, els Focolars o la Renovació Carismàtica.

Durant el dissabte 7 de juny, molts d’ells van recórrer la Via della Conciliazione portant la creu pelegrina per travessar la porta santa de la basílica de Sant Pere. A la tarda, a partir de les quatre, es van donar cita a la plaça per celebrar la vetlla de Pentecosta. Va ser tota una proesa resistir aquelles hores de calor romana que ja pica de valent, però els pelegrins van afrontar amb gran alegria les circumstàncies. Hi havia moltes famílies i molts nens a la plaça. Durant la celebració, es van succeir els testimonis i la música que va entonar un cor format per unes 130 veus. Cap al capvespre va fer acte de

presència Lleó XIV. Va recórrer durant minuts l’atapeïda plaça repartint salutacions i, sobretot, benediccions als nadons. Els fidels van contagiar el seu entusiasme al Pontífex. “Estimats germans i germanes, Déu ha creat el món perquè nosaltres estiguéssim junts. ‘Sinodalitat’ és el nom eclesial d’aquesta consciència”, va assegurar en l’homilia en la qual també va recordar que “en un món trencat i sense pau l’Esperit Sant ens educa a caminar junts”. La celebració, a més, va incloure la renovació de les promeses baptismals.

El diumenge 8, solemnitat de la Pentecosta, Lleó XIV va presidir l’Eucaristia a la plaça de Sant Pere acompanyat per tots aquests pelegrins. En l’homilia va explicar que l’Esperit Sant ajuda a superar la por i la tristesa, com va passar amb els apòs-

LLEÓ XIV

“On hi ha amor no hi ha espai per als prejudicis, per a les distàncies de seguretat que ens allunyen del proïsme”

ESGLÉSIA EN SORTIDA

La missió,
al cor del
pontificat

© Vatican Media

El papa Lleó saluda al final de la celebració del diumenge de Pentecosta.

tols després de la mort de Jesús. Per això, el Papa va insistir que l'Esperit és capaç de superar les fronteres, tant les interiors com les que hi ha entre les persones i els pobles. Perquè "l'Esperit trenca les fronteres i abat els murs de la indiferència i de l'odi". "I on hi ha amor no hi ha espai per als prejudicis, per a les distàncies de seguretat que ens allunyen del proïme, per a la lògica de l'exclusió que veiem sorgir malauradament també en els nacionalismes polítics", va afirmar Lleó XIV.

TRUCADA TELEFÒNICA ENTRE PEDRO SÁNCHEZ I LLEÓ XIV

L'11 de juny, el Papa i el president Pedro Sánchez van mantenir una conversa telefònica. El president del govern

d'Espanya no ha tingut l'oportunitat de saludar en persona el papa Lleó XIV, perquè no va anar a la missa d'inici de pontificat. En lloc seu, hi van anar els reis Felip i Letícia. Lleó XIV va reiterar l'agraïment per aquesta presència dels monarques al president espanyol. Segons el comunicat vaticà, Sánchez i el Pontífex van parlar de "temes d'interès mutu, com la crisi migratòria, la necessitat de bastir ponts per resoldre els conflictes en curs i la defensa de la dignitat humana". També van parlar sobre la IV Conferència Internacional sobre Finançament per al Desenvolupament de l'ONU, que se celebrarà al juny a Sevilla. Finalment, Sánchez va convidar Lleó XIV a visitar Espanya, tal com va fer el rei Felip quan el va poder saludar en persona el 18 de maig passat. ■

Lleó XIV ha arribat al soli de Pere com a missioner, amb un missatge de pau i d'esperança. Per a ell, la missió no és només quelcom a fer, sinó que representa el cor que bateja dins l'Església, que ha d'anar a altres llocs, ser al costat de la gent i canviar el món amb el missatge de l'Evangelí.

En un temps complex i complicat a nivell global, amb les guerres que assolen el món, les crisis en diferents punts del planeta, les migracions, les injustícies socials i els ressos de rearmament, Lleó XIV ens recorda que l'Església no pot ser un refugi tancat, sinó una comunitat que es mou, que es posa en sortida per dir al món que hi ha esperança, que podem estar en pau i que prendre el camí del diàleg és possible.

Lleó XIV impulsa una missió que no només s'enfoca en els llocs de sempre, sinó que també accepta els reptes nous de cultura, societat i esperit del món d'avui. El seu papat és una motivació nova perquè cada cristià se senti enviat, responsable i important en la construcció del Regne.

El Pontífex ens demana que siguem junts una Església missionera, que construeix ponts dialogant, sempre disposada a rebre amb els braços oberts a tothom, a tots aquells que necessiten la nostra caritat, la nostra presència, diàleg i amor. Ens convida a viure la nostra fe fent coses, ajudant les persones que pateixen, els més vulnerables, anant a les perifèries geogràfiques i existencials, sent presents on més cal l'amor i les paraules de Déu.

LORENA PACHO PEDROCHE

Periodista especialitzada en informació religiosa

Més d'un miler de persones es van aplegar a la Sagrada Família en l'escaiença del 99 aniversari de la mort de l'arquitecte

Missa d'acció de gràcies per la declaració d'Antoni Gaudí com a venerable

Comunicació Montserrat

Després de la missa els celebrants es van dirigir a la cripta de la Sagrada Família per venerar Antoni Gaudí.

CARME MUNTÉ MARGALEF

Barcelona

Fotos: Agustí Codinach

Amb un verset del Salm 26,8 ("Senyor, m'estimo la casa on habites, l'indret on resideix la teva glòria"), que figurava en el recordatori en la mort d'Antoni Gaudí i Cornet, s'inicia el decret del Dicasteri de les Causes dels Sants pel qual l'arquitecte va ser declarat vene-

rable el 14 d'abril pel papa Francesc, pocs dies abans de morir. "Aquest verset del Salm 26 —llegim a l'inici del decret— és una síntesi precisa de la seva vida cristiana, dels seus anhels i de la intenció final que va voler donar a la seva obra: la glòria de Déu i la bellesa del seu temple."

El decret original, en italià, va encapçalar l'ofertori de la missa d'acció de gràcies celebrada a la basilica de la Sagrada Família, el 10 de juny, en l'escaiença precisament del 99 aniversari de la mort de Gaudí. Acció de gràcies

per aquesta declaració de venerable que és el pas previ a la seva beatificació, ja que ara "només" depèn de l'aprovació d'un miracle atribuït a la seva intercessió.

Més de mil persones van participar en l'Eucaristia, que a causa d'una afonia del cardenal Joan Josep Omella, va ser presidida finalment pel bisbe auxiliar David Abadías. El també bisbe auxiliar Javier Vilanova va ser l'encarregat de llegir l'homilia del cardenal Omella, en què es va destacar que Gaudí era "un home d'una pau profunda, d'una mira-

El decret original pel qual es declara Gaudí venerable va encapçalar el moment de les ofrenes.

da transparent, d'una paraula senzilla, però plena de saviesa. El seu silenci no era absència, sinó presència de Déu. El seu treball no era rutina, sinó litúrgia viva. I la seva vida, una pregària contínua". L'homilia també va posar l'accent en la vessant social: "Gaudí va comprendre que l'art no podia estar desvinculat de la justícia social. Va començar a organitzar el treball a la Sagrada Família amb criteris evangèlics: va crear tallers propis dins del recinte del temple, va garantir condicions laborals dignes, va fomentar la formació dels joves aprenents, va establir una relació de respecte i col·laboració amb els seus col·laboradors i va tenir cura de l'educació dels fills dels treballadors." Gaudí "no només va construir un temple —es va dir també en l'homilia—, va construir un camí cap a Déu. La seva arquitectura és una catequesi silenciosa, una pregària feta pedra que continua evangelitzant. La seva obra continua avui tocant cors, despertant preguntes, obrint finestres a Déu".

Dos bisbes més de les diòcesis catalanes van concelebrar l'Eucaristia: el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Xabier Gómez, i l'arquebisbe de Tarragona, Joan Planellas, que va remarcar que la figura de Gaudí, nascut a Reus el 25 de juny del 1852, uneix les Esglésies de Tarragona i de Barcelona.

Planellas, en la seva allocució al final de la missa, va destacar que Gaudí no només va ser creador de pedres boniques sinó també d'esperança. Unes

paraules que ja va pronunciar el 25 de maig en la missa d'acció de gràcies per la declaració de venerable que es va celebrar a la Prioral de Sant Pere de Reus, on Gaudí va ser batejat l'endemà de néixer. Una altra missa d'acció de gràcies estava prevista diumenge 15 de juny a Sant Jaume de Riudoms, població també del Baix Camp on va transcórrer bona part de la infància de Gaudí i on segons els experts es va conrear la seva contemplació del llibre de la natura, inspiració per a les seves obres.

Entre les autoritats civils presents a la celebració destacaven el conseller de Justícia, Ramon Espadaler; el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, Jaume Duch; el tinent d'alcaldia

de l'Ajuntament de Barcelona, Albert Batlle; i el director general d'Afers Religiosos, Ramon Bassas.

La celebració va acabar a la cripta de la basílica de la Sagrada Família, on es va visitar i pregar davant del sepulcre d'Antoni Gaudí.

Recordem que la causa de beatificació d'Antoni Gaudí va començar l'any 2000, però que no ha estat fins ara que se li ha donat l'impuls definitiu. L'1 de desembre del 2023 el cardenal Joan Josep Omella va constituir l'Associació Canònica Pro Canonització d'Antoni Gaudí, que va prendre el relleu de l'entitat de caràcter civil que fins aleshores havia dut a terme la tasca de promoure la beatificació.

La *positio* que ha permès la declaració de venerable d'Antoni Gaudí ha estat fruit del treball intens del pare Josep Maria Blanquet, Fill de la Sagrada Família, que va documentar la fama de santedat; del prevere i teòleg Gaspar Mora, professor emèrit de Teologia Moral de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que en va estudiar les virtuts, i del prevere i bibliista Armand Puig, autor de la biografia. ■

“La seva obra continua
avui tocant cors,
despertant preguntes,
obrint finestres a Déu”

Centre Odontològic
PRODENTS

Implantologia • Pròtesis • Estètica
Periodòncia • Endodòncia

Avinguda Madrid 36, 08028, Barcelona
93-3306050 / info@prodentsbcn.com

Miquel Barcos va rebre l'ordenació sacerdotal l'1 de juny a Vimbodí

“Cal guarir el cor de l'home i recuperar amb urgència la dimensió espiritual”

MCS Arquebisbat Tarragona

Miquel Barcos amb l'arquebisbe Planellas.

JOAN BORONAT
Tarragona

El diumenge 1 de juny, Mn. Miquel Barcos va rebre l'ordenació sacerdotal de mans de l'arquebisbe de Tarragona, Joan Planellas, a l'església de la Transfiguració del Senyor de la vila de Vimbodí. El nou prevere ha conreat diversos camps com la docència i la psicologia.

Com ha arribat al sacerdoci ja en plena maduresa?

Com diu la dita popular: “El que és bo es fa esperar.” En aquest itinerari de fe, m'adono que la iniciativa ha estat sempre del Senyor, que m'ha obert camins i ha posat davant meu aquelles persones i comunitats concretes

sense les quals continuaria caminant a les fosques. En el meu cas, aquesta set de Déu es va iniciar quan em vaig preparar per rebre el sagrament de la Confirmació, era en aquell temps que vivia a Castelló de la Plana. Des de llavors, sempre he estat lligat a la meua parròquia i a la meua diòcesi. De jove, l'experiència de formar part d'un grup de pregària m'ha ajudat molt, a l'hora de compartir la fe i d'adquirir un compromís: animant els cants de la litúrgia o bé sent catequista. L'experiència de vida fraterna viscuda en comunitat també ha estat un pilar important. El 1990 vaig iniciar la vida comunitària a la Casa Diocesana d'Espiritualitat

de Betxí, a la meua estimada diòcesi de Sogorb-Castelló. Aquesta tasca com a administrador em va obrir una perspectiva molt àmplia, de conèixer diferents grups eclesials, moviments, carismes, etc. Van ser deu anys molts intensos en què vaig abastar des de l'acolliment dels grups, la neteja, la cuina, el jardí, fins a l'economia, l'apostolat, etc. Posteriorment, vaig ser cridat a ajudar a la Secretaria Particular del bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, el qual em va proposar per al diaconat. Després, seguien els anys d'estudis de Teologia a l'Ateneu Universitari Sant Pacià que m'obriren horitzons i m'ajudaren a aclarir la meua vocació. Finalment, aquests tretze anys de servei diaconal m'han ajudat a estimar més l'Església i a aprofundir en l'experiència de la pregària, tan essencial per restar unit al Senyor i als germans.

Què el va portar a Tarragona?

Jo diria que a l'arxidiòcesi de Tarragona m'hi ha portat la mateixa Providència de Déu, a través de l'arquebisbe emèrit Jaume Pujol, que el 2014 em va proposar de venir a la comarca de la Conca per exercir el ministeri diaconal i em va acollir de manera amatent com a pastor. En aquell temps em vaig sentir empès a iniciar una nova etapa de renovació tot cercant de servir al Senyor amb més ardor.

És llicenciat en Psicologia. És aplicable a la pastoral?

Com a ciència, la psicologia és una bona eina per conèixer l'home. Com a pastors i evangelitzadors és important saber acollir les persones en la seva realitat, en els seus interrogants, angoixes, anhels... i la psicologia pot ajudar-nos i ensenyar-nos a saber escoltar, a tenir empatia, a saber mirar el rostre de les persones que passen moments de tribulació, de dol, de prova, etc. En aquest sentit, si l'Església és un "hospital de campanya" la psicologia també té un paper important en l'autoconeixement i en el descobriment de la dimensió espiritual de l'home. En aquest context, alguns psiquiatres actuals ens han mostrat que l'home postmodern pateix "la síndrome d'inseguretat", un estat d'angoixa malaltís, de desequilibri, de depressió, degut al fet que l'home actual ha reprimat la seva dimensió espiritual i, llavors, se sent perdut, desorientat. Normal! Cal guarir el cor de l'home i recuperar amb urgència aquesta dimensió espiritual, que és la presència de Déu en el cor de l'home.

Va fer vida comunitària a Betxí. És aquest un model traslladable a les UPA?

En el sentit de viure la comunió i la unitat, sí. A les UPA tots hem de treballar amb comunió, cadascú des de la seva vocació i carisma: laics, religiosos, preveres, matrimonis, cèlibes, etc. Viure la unitat en la diversitat. Amb el desig de compartir la vida, sabent que ens reuneix l'amor del Crist. I cada membre, cada persona forma part d'aquesta vida d'unitat que és el Cos de Crist, en què hi som tots.

Què cal treballar per reeixir en la sinodalitat?

Un fonament essencial per fer realitat la sinodalitat és viure la fraternitat. Com afirma el nostre arquebisbe Joan Planellas: "L'Església hauria d'esdeve-

nir enmig d'aquest món la llar de la fraternitat cristiana." En la seva darra exhortació pastoral Mons. Planellas ens recorda que és important oferir a la societat aquest ambient de família que viu la presència de Jesús enmig de la comunitat reunida, que és capaç de perdonar, d'estimar i de viure la comunió. És així com els creients podem esdevenir pelegrins d'esperança: acollint i acompanyant les persones, estar atents a les necessitats reals de l'home. ■

100 Anys

SAGRAT COR
SANT JUST DESVERN

27 DE JUNY

19:00h Santa Missa presidida pel Bisbe Xabier Gómez
Consoçració i ofrena floral a la imatge del Sagrat Cor
20:30h Sopar de germanor

TIQUETS DEL SOPAR A 10€ DISPONIBLES FINS AL 23 DE JUNY A:
CIABATTA (CARRETERA REIAL, 12), CISTELLERIA BAILLART (C/ BONAVISTA, 82),
FARMÀCIA MARTA CALDUCH (C/ MIQUEL REVERTER, 22)

ELOI ARAN

Cap d'àrea I&M - FECC

@juanjofdezola

AULA EDUCATIVA

Incurricular l'Evangeli

Inculturar és deixar que l'Evangeli sigui llevat en la massa, produint així noves expressions

D'acord, el neologisme emprat al títol mereix una explicació perquè, d'entrada, no fa referència a assaonar amb "curri" l'Evangeli i la cultura. L'expressió "inculturació de l'Evangeli" parteix de la tradició pedagògica ignasiana i va fer fortuna amb l'escrit del P. Pedro Arrupe *Sobre la inculturació*, del 1979, on es definia aquesta com a "l'encarnació de la vida i el missatge cristià en una àrea cultural concreta, de forma que aquesta experiència no només arribi a expressar-se amb elements propis de la cultura en qüestió (...) sinó que es converteixi en el principi inspirador, normatiu i unificador que transformi i re-creï aquesta cultura". Una definició que, rellegida de nou, és ben lluny de rebaixes seculars.

Inculturar no és adaptar. Inculturar és deixar que l'Evangeli sigui llevat en la massa, produint així noves expressions; i no pas a-culturar en un magma prelingüístic de caire gnòs-

tic, en l'altre extrem, litho-culturar (fossilitzar, encarcerar, tancar, etc.) en una ideologia que acaba segregant l'Evangeli. Inculturar tracta, en definitiva, de la tensió pròpia de tota transmissió que es vol viva.

Quan es fa una lectura avui de la inculturació de l'Evangeli a l'escola ressona el binomi presentat en el darrer document del magisteri de l'Església sobre l'educació: *La identitat de l'escola catòlica per a una cultura del diàleg*, de 2022. Inculturar l'Evangeli en una institució educativa que aspira a ser cristiana passa, indefugiblement, per posar l'Evangeli al centre; i això és que sigui llevat transformador del cor lingüístic de l'escola i parlar com ella: el currículum. D'aquí la incurricularització de l'Evangeli. Això no implica necessàriament explicitar constantment, a tort i a dret, continguts relacionats amb el cristianisme. El currículum de l'escola és molt ample i abraça, com diu Antonio Roura, director del secretariat de la

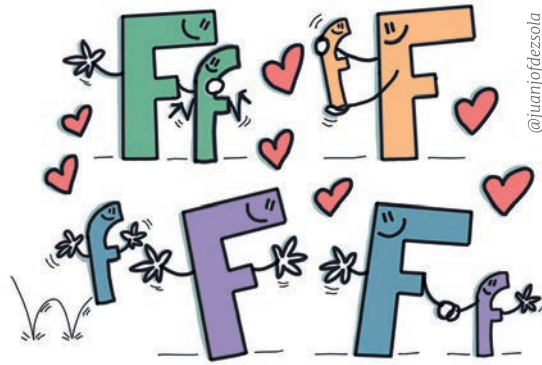
Comissió Episcopal per a l'Educació i la Cultura, "la forma com proposem al nostre alumnat una manera de comprendre, situar-se i transformar la seva relació amb el món". Per emprar una altra expressió jesuítica, es tracta més d'un "mode de procedir" que no pas, tot i que també, un contingut concret.

Finalment, una confessió. Aquest mot no me l'he inventat jo, sinó que va sorgir de la reflexió compartida en una de les sessions del grup interdisciplinari de docents escolars i universitaris entorn l'educació i l'evangeli acollit a la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i l'Esport de Blanquerna (URL). Valgui aquest escrit per justificar també la creació del grup d'experts sobre identitat curricular que s'ha constituït a la Fundació Escola Cristiana de Catalunya de cara al desenvolupament del document conclusiu en l'àmbit de la identitat i la missió presentat al passat congrés del Quòrum'23. ■

**BÁRBARA SOTOMAYOR
RODRÍGUEZ I ALBERTO
MASÓ PORTABELLA**

*Pares de família amb cinc fills
Gestionen la pàgina web
www.familiaeco3.com*

FAMÍLIA, ESGLÉSIA DOMÈSTICA

Un llenguatge universal

Amb el llenguatge corporal transmetem més afecte que amb el verbal

Una família esperava el naixement del seu segon fill i el gran va preguntar un dia a la seva mare: “Què passarà si aquest nen resulta que parla xinès? No l’entendrem!” La mare el va tranquil·litzar explicant-li que quan nasqués no sabia parlar i aprendria l’idioma que es parlés a casa.

Aquest nadó, com tots, trigarà entre un i dos anys a aprendre a parlar; començarà aprenent paraules soltes i a poc a poc anirà ampliant el vocabulari per passar després a construir frases, cada vegada s’expressarà millor. És normal que al principi les paraules que digui només les entenguin els membres de la família, perquè el coneixen bé i aquestes paraules solen anar acompanyades de gestos. Els gestos ja són una manera d’expressar-nos més universal que les paraules, no tenen idiomes, formen part del llenguatge dels cossos.

Durant tot el temps que passi abans que el nen aprengui a parlar, a més d’anar rebent i interioritzant els sons de les veus de la família, també rebrà afecte gràcies als somriures, les carícies, les cures... que l’ajudaran a anar madurant. Molt abans que aprengui a parlar començarà a comunicar-se a través de somriures, plors, gestos amb les mans..., és el primer llenguatge que aprendrà.

Si bé moltes vegades no ens n’adonem, tots fem servir el llenguatge corporal contínuament, fins i tot alhora que parlem. Aquest llenguatge ens facilita molt la comprensió del que ens diu l’altra persona, amb l’expressió de la cara veiem si està contenta o enfadada; si gesticula amb les mans, potser ens ratifica el que no havíem sentit bé, etc. També és normal que dues persones que no parlen el mateix idioma facin força gestos per intentar entendre’s.

És un llenguatge universal i que tots necessitem, sobretot si transmet afecte; com aquest infant el va necessitar per madurar, qui no entén un somriure o una abraçada?

Amb el llenguatge corporal transmetem més afecte que amb el verbal. Per això, ens trobem amb una paradoxa: així com hem dit que és universal, que tothom l’entén, les persones que tenen una relació molt íntima, per exemple un matrimoni, creen un llenguatge particular seu que no compartiran amb altres persones. És universal i alhora divers, tant que pot arribar a ser únic per a cada relació íntima. Això és perquè amb el llenguatge dels cossos transmetem molt afecte i la sexualitat forma part d’aquest llenguatge. Malgrat que és universal i supera les barreres de l’idioma, no el farem servir de la mateixa manera que amb totes les persones, dependrà del grau d’intimitat que hi tinguem. ■

LA TECNOLOGIA TAMBÉ ÉS PER A LA GENT GRAN:

“CADA PETIT AVENÇ ÉS UNA GRAN VICTÒRIA”

Dacha Jiménez,
directora general del
Grup Bastón de Oro.

En un món cada vegada més digital, on les comunicacions, els tràmits bancaris i fins i tot l'atenció mèdica passen per una pantalla, garantir que cap generació no quedi enrere és un repte social imprescindible. Tot i que hi ha gent gran que s'hi ha anat adaptant, encara hi ha barreres i dubtes. Per això, des de la residència Los Tilos, del Grup Bastón de Oro, es promou un acompanyament actiu perquè els residents aprenguin, a poc a poc i amb seguretat, a fer servir la tecnologia. D'aquesta qüestió en va parlar el mes de maig Dacha Jiménez, directora general del Grup Bastón de Oro, al programa *El matí de Ràdio Estel*, on va donar les claus per aconseguir que les persones grans no es quedin enrere en aquest procés.

Fins a quin punt és important que les persones grans s'impliquin en la tecnologia?

La tecnologia no és només per als joves d'avui dia. Avui tot —la societat, les administracions, els bancs— s'ha digitalitzat per molts motius. Això afecta totes les generacions, també les persones grans. És cert que per a determinades franges d'edat pot ser més complicat adaptar-se als canvis, però la realitat és que ho estan fent molt bé. I això demostra que, amb acompanyament i paciència, és possible.

És normal sentir-se perdut amb tanta tecnologia?

Totalment. Fins i tot nosaltres, de vegades, ens sentim absorbits. La clau és no tenir pressa i deixar-se ajudar, sense donar-se per vençut. Moltes vegades ens passa a tots, però especialment a les persones més grans. Cada petit avenç és una gran victòria.

Quin és el primer pas per a una persona gran que vol començar en el món digital?

El primer pas és preguntar-se: per a què vull la tecnologia? En què em pot ajudar? Quan tenim clar aquest objectiu, el procés es fa molt més accessible. I després ve el pas més important: demanar ajuda. Quasi tothom té familiars o amistats una mica més joves que poden fer aquest acompanyament. També hi ha professionals als centres de dia, a les residències o als casals que po-

den oferir aquest suport.

A més, si es veu un taller o una activitat formativa, s'ha d'aprofitar. És com aprendre un nou idioma: les primeres paraules costen, però després vas agafant confiança. A les nostres residències fem tallers tecnològics que abans en dèiem d'informàtica. Avui ens centrem més en coses pràctiques, en *tips* d'utilitat i, sobretot, en seguretat.

Quins dispositius són més recomanables per començar?

Jo sempre recomano un telèfon amb pantalla gran, perquè, a partir de certa edat, la visió ja no és la mateixa i això en facilita molt l'ús. També una tauleta, i si poden tenir un dispositiu com *Alexa*, també és molt útil per a moltes coses del dia a dia.

I quines aplicacions poden ajudar a millorar la qualitat de vida?

El WhatsApp és imprescindible per a la comunicació: missatges, vídeos, videotrucades... Després tenim el YouTube per aprendre i entretenir-se, i també hi ha altres aplicacions com *La Meva Salut*, que

permet fer gestions mèdiques, accedir a receptes, fer exercicis, controlar la medicació...

El WhatsApp ha estat una eina important per socialitzar?

Totalment. La pandèmia va marcar un punt d'inflexió. Va haver-hi un gran canvi en la generació de més de 70 o 80 anys, que no estaven acostumats als *smartphones*. Recordo un cas molt especial: una resident de 100 anys va rebre un *smartphone* com a regal d'aniversari, en plena pandèmia, per poder fer videotrucades amb nets i besnets. Va ser una experiència molt bonica i també molt significativa: va aprendre a fer-lo servir i va millorar la seva comunicació i el seu estat d'ànim. Aquestes petites històries són les que donen sentit a tot el que fem.

També hi ha riscos al món digital. Quins consells donaries?

El consell més important és molt senzill: si no sabem què és, no ho cliquem. És vital que la gent gran no cedeixi davant la curiositat si no entén una notificació o un missatge.

Res de clicar per inèrcia. Ens arriben molts correus electrònics, missatges o enllaços, i sovint són enganyosos. I si estàs cansat, o no tens la concentració al 100%, és fàcil caure-hi.

També és essencial posar contrasenyes per a tot i no facilitar dades personals en llocs dubtosos. I especialment amb els bancs, cal anar amb molt de compte: mai no clicar en cap enllaç que arribi per WhatsApp o per correu sense estar-ne segurs.

Com treballem aquest aprenentatge digital a les vostres residències?

Ho fem amb molt d'afecte i pas a pas. No es tracta de forçar res, sinó d'acompanyar. Fem tallers pràctics en grups petits i després oferim un suport personalitzat, perquè cada resident és diferent. Alguns tenen ordinadors propis i són molt actius digitalment, d'altres comencen de zero. A Los Tilos, per exemple, disposem de 10.000 m² de centre, amb molts repetidors i wifi, perquè puguin connectar-se des de qualsevol espai. Els ajudem a accedir als aplicatius que necessiten i, sobretot, a entendre'ls. Això marca la diferència.

Un missatge final per a les persones grans davant del món digital?

Que la tecnologia ha arribat per quedar-se. I que no és cap enemic, sinó una eina que ens pot ajudar molt: ens connecta amb els altres, ens dona autonomia, ens manté actius mentalment. Hem de fer aquest camí sense por, amb paciència i amb ganes. A poc a poc, però sense deixar-ho. I sobretot: amb suport i afecte, tot és possible. ■

 **Grupo
Bastón de Oro**

La tecnologia no és cap enemic, sinó una eina que ens pot ajudar molt: ens connecta amb els altres

Faustino Mlelwa, actual rector de Sant Agustí de Barcelona, va conèixer Robert Prevost a Tanzània l'any 2003

EL RELIGIÓS AGUSTINIÀ QUE VA FER DE XOFER DE L'ACTUAL PAPA LLEÓ XIV

CARME MUNTÉ MARGALEF

Barcelona

Quan el dijous 8 de maig el cardenal Robert Prevost va aparèixer al balcó central de la basílica de Sant Pere del Vaticà, els religiosos agustins d'arreu del món es van endur una gran alegria perquè el qui havia estat el seu superior general durant dotze anys esdevenia el 267 Pontífex de l'Església catòlica. A Barcelona, així ho va experimentar la petita comunitat de quatre religiosos agustins que resideixen a l'església del Carme de Barcelona i que s'ocupen pastoralment de les parròquies de Sant Roc de Badalona i de Sant Agustí de Bar-

celona, al barri del Raval. Faustino Mlelwa, agustí d'origen tanzà, no s'ho podia creure. “Jo el conec”, va exclamar, “vaig ser el seu xofer quan va visitar Tanzània”.

Robert Prevost va ser pare general dels agustins entre el 2001 i el 2013, temps que va dedicar a visitar totes les cases repartides arreu del món. I així va ser com l'any 2003 va arribar a Tanzània per visitar les tres comunitats que hi havia aleshores. “Jo era el prior de la comunitat de la Immaculada Concepció de Dar es Salaam, la ciutat més poblada de Tanzània. El superior dels agustins a Tanzània en aquella època, el pare Javier Antolín Sánchez, em va triar perquè fos el conductor del pare general, Robert Prevost. Havia de visitar les tres cases que teníem i que estaven molt allunyades entre elles, gairebé a mil quilòmetres de distància. Em feia

respecte, perquè era el pare general, però de seguida vaig veure que era molt simpàtic i senzill. Vam parlar de moltes coses i fèiem broma, com si fos un company més. Recordo que en un moment donat em va demanar de conduir ell.” Durant la setmana que va ser a Tanzània, Prevost va tenir ocasió de conferir els vots solemnes a una colla de religiosos agustins. “Em va triar a mi perquè li traduís l'homília de l'anglès al suahili”, recorda el sacerdot tanzà.

I així va ser com pels camins tortuosos de Tanzània —“A les carreteres de Tanzània hi ha molts accidents”— es va establir una bonica relació de companyonia i fraternitat entre el superior general dels agustins i el jove religiós Faustino Mlelwa. Una relació que ha tingut altres retrobaments: “Quan Prevost va ser nomenat bisbe de Chiclayo, al Perú, jo també hi

Faustino Mlewa, a la parròquia de Sant Agustí de Barcelona, amb el tradicional hàbit blanc que els agustins porten als països més calorosos.

estava destinat, en concret, a la selva, a Iquitos, on comença el riu Amazones. Ens vam retrobar a la celebració de presa de possessió del nou bisbe al Vicariat Apostòlic de Sant Josep.”

Des d'aleshores no s'han tornat a trobar, però justament estava en els plans del rector de Sant Agustí convidar el cardenal Prevost a Barcelona amb motiu de la inauguració de la Confraria peruana del Senyor dels Miracles, prevista per a l'octubre. “Ell desitjava venir, així ho havia manifestat als meus companys de comunitat que se'l van trobar a Roma, però ara ja és impossible.”

Segons mossèn Faustino, Lleó XIV serà un gran Papa: “Pel fet d'haver estat superior general dels agustins, coneix tot el món, perquè l'orde és present a tots els continents. A més, sap moltes llengües. Alhora, és una persona molt senzilla, que no fa por de trobar-se-la, accepta tothom. Crec que l'Església, els cardenals, l'Esperit Sant, han revelat bé el nou Papa.”

Faustino Mlelwa va arribar a Barcelona l'any 2018 i des del 2022 és rector de Sant Agustí, quan va substituir un altre agustí, Julio Santiago, destinat actualment a Bilbao. Però com ha estat que el primer sacerdot agustí tanzà hagi fet cap a Barcelona?

“NOMÉS ELS BLANCS PODEN SER SACERDOTS”

La història de vocació de Faustino Mlelwa arrenca amb un gran desig: ser sacerdot. “Tenia 10 anys quan per primera vegada vaig veure un sacerdot. Era un dels missioners benedictins d'origen alemany que s'ocupaven d'una capelleta on vivíem, enmig de la selva tanzana. Quan el vaig veure vaig tenir clar que jo també volia ser sacerdot, però quan l'hi vaig preguntar a la meva mare ella em va dir que no podia ser, que allò era feina només de blancs. A més, per ser sacerdot calia estudiar, i nosaltres a la selva no teníem ni escola ni consultori mèdic. Només a la capelleta dels missioners alemanys fèiem tres mesos de catequesi, on també ens ensenyaven a llegir i escriure, i prou.”

Un amic del seu pare, comerciant com ell de vaques, es va endur Faustino Mlelwa a la ciutat. Va ser així com als 11 anys va començar la Primària. “No em feia res ser el més gran perquè

al cap només hi tenia un pensament: el que m'havia dit la meva mare: ‘Els sacerdots han estudiat’.” Un cop acabada la Primària, Faustino se'n va anar recte a la parròquia, on el rector el va enviar als agustins. “El 1981 va ser la primera vegada que vaig trobar-me amb els agustins, i fins ara.”

El seu itinerari formatiu el va portar a estudiar Secundària amb els caputxins, que tenien l'escola més reconeguda de Tanzània i després, el 1988, ja va ingressar al noviciat agustinià, i el 1990 va professar. Va estudiar Filosofia al Seminari diocesà de Sant Agustí de Peramiho a Tanzània —“Allí vaig conèixer el papa Joan Pau II quan va visitar Tanzània el 1990”— i Teologia a Roma. Va fer els vots solemnes a Roma amb l'alesho-

“Crec que l'Església, els cardenals, l'Esperit Sant, han revelat bé el nou Papa”

“Em van enviar al Perú set anys, i després aquí a Barcelona, on vaig arribar el 2018”

res pare general, Miguel Ángel Orcasitas Gómez; va ser ordenat de diaca a Valladolid el 1995, però l'ordenació sacerdotal tenia clar que volia fer-la a casa seva, a la casa mare dels agustins de Mahanje, a la diòcesi de Songea, on van arribar els primers missioners el 22 de maig de l'any 1976, el dia de Santa Rita. Va ser ordenat sacerdot el 25 d'agost del 1996.

“Va ser un dia molt especial per a mi i per la meva família”, recorda emocionat, “el meu pare va plorar d'emoció i la meva mare s'ho mirava tot amb incredulitat. Només havia conegut un sacerdot, el rector del poble, i després de l'ordenació em va preguntar: ‘Ara tu pots fer tot el que fa un rector?’”

COMUNITAT I MISSIÓ

D'ençà que el 1996 Faustino va esdevenir el primer sacerdot agustí tanzà, l'orde ha crescut molt. El següent que va ser ordenat sacerdot va ser l'any 2000, però actualment ja són 50 sacerdots agustins tanzans. “Tots són més joves que jo, per això em diuen l'avi”, comenta divertit Faustino Mlelwa, que té 63 anys. I explica la importància que té per a ell la vida comunitària segons la regla de Sant Agustí. “Tot ho tenim en comú. No em falta res, perquè el que necessito ho rebo de la comunitat.”

Si bé avui dia només existeix una província agustina a Espanya (la província de Sant Joan de Sahagún), històricament Faustino Mlelwa formava part de la Província Agustinià del Santíssim Nom de Jesús de Filipines, amb seu a Madrid, i d'on provenien els primers missioners agustins que van arribar a Tanzània. “Era una província missionera i antigament s'hi formaven els sacerdots que anaven a treballar a les Filipines, que aleshores era colònia espanyola”, explica. I malgrat que la província ja no existeix, el quart vot continua vigent: anar a la missió. “Jo soc de Tanzània i em van enviar al Perú set anys, i després aquí a Barcelona, on vaig arribar el 2018. Per tant, soc missioner a Barcelona. En una parròquia de Sant Agustí, a més, que té una peculiaritat, perquè és compartida amb la comunitat filipina.”

El seu pare va morir l'any 2003 quan tenia 75 anys, però la seva mare encara viu amb 90, al mateix poble on va néixer Faustino Mlelwa, però on tot ara és molt diferent: “L'any 1976 el president de Tanzània va demanar que les famílies disseminades per la selva s'unissin per formar un poble, perquè aleshores moríem molt de malària i altres malalties i no hi havia res ni medicines ni estudis. El poble es diu Mavanga. Vam començar menys de 1.000 famílies i ara ja en som 10.000.”

Mavanga, actualment, compta amb quatre escoles de Primària i una de Secundària. D'aquesta manera, a diferència del temps de Faustino, la manca d'accés als estudis no constituirà cap entrebanc a l'hora de seguir la pròpia vocació. Amb més facilitats, molts joves podran seguir les passes de Faustino Mlelwa. ■

LLEIDA

30 anys d'Arrels Sant Ignasi a Lleida

Arrels Sant Ignasi ha fet balanç de l'any 2024 amb la presentació de la seva Memòria anual, marcada per un augment en el nombre de persones en situació de sense sostre i la celebració dels seus 30 anys de treball al costat de la comunitat de Lleida. L'entitat ha atès 1.357 persones, 230 de les quals dormien al carrer, una xifra que reflecteix l'augment de l'exclusió social.

TERRASSA

Cloenda del XX aniversari de la diòcesi de Terrassa

El 15 de juny va tenir lloc la celebració de cloenda del XX aniversari de la diòcesi de Terrassa en un marc molt significatiu: el santuari de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell. L'acte va comptar amb la celebració d'una missa solemne, presidida pel bisbe Salvador Cristau, i amb la presència molt especial de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, arquebisbe de Sevilla i primer bisbe de la diòcesi de Terrassa.

VIC

La Delegació de Pastoral de la Salut impulsa la formació de visitadors de malalts

Amb l'objectiu de reforçar la presència de l'Església al costat dels malalts i les persones grans, la Delegació de Pastoral de la Salut ha editat una guia pràctica per a la formació dels qui visiten malalts. Es recomana que, sempre que sigui possible, els rectors comptin amb la col·laboració de religiosos i laics, o bé amb la constitució d'un equip parroquial de visitadors, que actuï de manera coordinada i amb continuïtat.

TORTOSA

L'Escola cristiana de Tortosa celebra el Jubileu

El dimecres 21 de maig, els alumnes dels col·legis Nostra Senyora de la Consolació, Teresià i Diocesà Sagrada Família de Tortosa van celebrar plegats el Jubileu de l'Església, que aquest 2025 es commemora sota el lema "Pelegrins d'esperança". La trobada va començar a la plaça de la Catedral on el bisbe Sergi els va rebre amb unes paraules de salutació i una pregària.

TARRAGONA

Trobada pasqual de la vida consagrada a Reus

Els religiosos i religioses de vida activa de l'arxidiòcesi de Tarragona es van trobar, el dia 1 de juny, en una celebració pasqual organitzada per la Delegació diocesana per a la vida consagrada al monestir de Santa Clara de Reus. La jornada va consistir en una pregària de vespres i, en acabar, un berenar per compartir llaços de fraternitat entre els membres de les diverses comunitats presents a l'arxidiòcesi.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

L'acollida, una realitat de moltes cares

La taula diocesana d'Interculturalitat i Migracions del bisbat de Sant Feliu de Llobregat s'ha reunit novament a la Casa de l'Església per continuar la seva tasca. Les primeres conclusions parlen de la necessitat de la inclusió de les persones nouvingudes cristianes dins les comunitats; de la defensa dels drets de ciutadania de totes les persones migrades; d'acabar amb els mutus prejudicis i de la necessitat de viure i transmetre l'escolta i l'acollida a l'Església i a l'entorn veïnal i laboral.

URGELL

Se celebra la Festa de la Família a Agramunt

La comunitat educativa del Col·legi Mare de Déu del Socós d'Agramunt va celebrar un any més la Festa de la Família, el dissabte 7 de juny des de primera hora de la tarda i fins a la mitjanit, tot just abans d'acabar aquest curs 2024-2025. El Pavelló Municipal va acollir tots els que fan possible el dia a dia del centre agramuntí: els alumnes, els mestres, el personal no docent i les famílies.

GIRONA

Cloenda de curs de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona

De "Sacrosanctum Concilium" a "Desiderio desideravi": evolució i reptes en l'àmbit litúrgic, 60 anys després del Concili Vaticà II va ser el títol de la ponència de la cloenda de curs de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona. Va tenir lloc el 2 de juny i va anar a càrrec de Mn. Joan Baburés, delegat diocesà de Litúrgia.

SOLSONA

Jornades pastorals per a preveres i laics

Del 2 al 4 de juny van tenir lloc al Seminari de Solsona unes jornades pastorals per a preveres i laics, amb l'assistència d'unes seixanta persones, presidides pel bisbe. El ponent dels dos primers dies fou D. Domingo Garcia, professor al Seminari d'Oriola-Alacant. El tercer dia van fer una excursió al santuari del Sant Crist de Balaguer, el monestir de Bellpuig de les Avellaneres i l'Observatori d'Àger al Parc Astronòmic del Montsec.

Jesús ens convida al seu banquet de noces, aquell que se celebra quan l'Espòs és present

Veniu a la festa

**JOAN PLANELLAS
I BARNOSELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primat

Benvolgudes i benvolguts, avui, solemnitat del Cos i la Sang de Crist, celebrem amb alegria l'ofertament total del Senyor com a veritable do per a la humanitat sencera, una oblació que recordem i rememorem en cada celebració de l'Eucaristia, nodrint-nos abundantment dels seus béns i saciant-nos per sempre del seu amor infinit.

Jesús ens convida al seu banquet de noces, aquell que se celebra quan l'Espòs és present, quan el reconeixem dia a dia en la comunitat cris-

tiana, en totes les persones que ens envolten, en les necessitats de les més febles o desemparades.

Hi sentim la seva crida jovial i radiant! S'entrelluca en el solemne cant de l'al·leluia, en els relats lluminosos dels evangelistes, en l'abraçada de pau i germanor de l'assemblea, en la veneració de les files silencioses i orants des d'on ens apropem a rebre el seu Cos i la seva Sang.

L'Esperit hi és ben present, murmurant-nos a cau d'orella la nostra identitat com a fills del Pare celestial, convidats sempre a fer festa, a matar l'anyell i a celebrar l'amor amb tots els germans, també amb aquells que s'han pogut perdre pel camí.

Tenim un gran avantatge. Jesús ens ha mostrat un Déu lliure i misericordiós, que no convida els qui podrien tornar-li la invitació, sinó aquells que no tenen res que sembli una recompensa. Així pot mostrar com de magnànima és la seva manera d'actuar. I així tots nosaltres agafem pit per acudir a la immerescuda celebració.

Parada ja la taula, Jesús mateix ens assisteix l'àpat suculent. Ell, sempre

cenyit a l'alçada del pit, com un servidor, a punt per al treball domèstic. I nosaltres, allà, asseguts, bocabadats davant la imatge d'un Déu tan modest, tan obedient.

Jesús és alhora servidor i alhora l'àgape mateix. Com diu sant Agustí: "Quin és el pa del regne de Déu, sinó el que diu (Jn 6,41): 'Jo soc el pa que ha baixat del cel?' No prepareu la boca sinó el cor" (*Sermó 112*). Gustem la seva persona, la riquesa de la vida que ens ofereix, la llum que emana dels seus ensenyaments i especialment de la seva vida entregada en un excés d'amor que no pot finir. És un banquet que no es consumeix mai, sempre abundant i sempre ple.

I, tanmateix, en la joia d'aquesta celebració hi manca quelcom. Encara hi ha cadires buides, espais per omplir, germans que potser no han tastat les delícies del bon Déu. Com a Església evangelitzadora, marxarem de cada celebració amb empenta i valentia, disposats a transparentar el regal de Déu, disposats a compartir la bona nova d'un món fraternal i esperançador.

Ben vostre. ■

El culte al misteri eucarístic és quelcom fortament arrelat en la fe de l'Església

“Feu això per celebrar el meu memorial” (1Co 11,25)

FRA OCTAVI VILÀ
Bisbe de Girona

Aquest diumenge i en alguns llocs el darrer dijous, l'Església celebra la solemnitat del Cos i de la Sang de Crist, el Corpus. Ha estat aquesta una festa de gran anomenada al llarg dels segles i que ha donat lloc a múltiples tradicions populars, de fet gegants, nans, balls populars i entremesos provenen d'aquesta festa, quan acompanyaven pels carrers al Sant Sagrament, i també les catifes de flors; aquestes sí que es conserven en moltes de les nostres poblacions encara avui, guarneixen els nostres carrers per tal que el Sant Sagrament es passegi per les nostres viles i sigui honorat com cal.

Tot plegat ens mostra l'arrelament d'aquesta festa en la nostra cultura popular, certament, però no perdem de vista que el que ens mostra vertaderament és l'arrelament del culte al Cos i a la Sang de Crist en la nostra Església. A vegades les tradicions perduren i la seva raó de ser es va perdent. No convé que sigui així, en primer lloc perquè una cosa sense l'altra perd sentit, i en segon i primordial lloc, la fe és una part indestriable de les nostres arrels i tot i les grans dificultats i els molts canvis, la fe és viscuda per una part molt important del nostre poble i no pas de manera menor.

Recórrer els nostres carrers acompanyant el Santíssim és quelcom més que una tradició venerable, és quelcom més que una manifestació folklòrica per més que l'acompanyin elements de la nostra cultura popular; és sobretot i per damunt de tot un acte de fe del qual no ens hem d'avergonyar, ans al contrari. Si la seva existència prové de la pietat popular i aquesta es manté, és bo que fe i manifestació popular s'uneixin com han fet sem-

pre per donar glòria al Senyor que es fa present d'una manera singular i especialíssima en el pa i el vi que esdevenen pel misteri eucarístic el seu cos i la seva sang.

Escrivia sant Joan Pau II que: “La participació devota dels fidels en la processó eucarística en la solemnitat del Cos i la Sang de Crist és una gràcia de Déu, que cada any omple de goig als qui prenen part en ella.” Tot i així, afegia: “Hi ha llocs on es constata un abandó gairebé total del culte d'adoració eucarística” (*Ecclesia de Eucharistia*, 10).

El culte al misteri eucarístic és quelcom que està fortament arrelat en la fe de l'Església, no hi renunciem. Tal com el mateix sant Joan Pau II ens proposava amb la pregunta “com no sentir una renovada necessitat d'estar llargues estones en conversa espiritual, en adoració silenciosa, en actitud d'amor, davant Crist present en el Santíssim Sagrament?” (*Ecclesia de Eucharistia*, 25). Una conversa íntima amb Crist que ens mou a la pràctica de la caritat envers aquells als quals més els cal el nostre amor, com no pot ser d'altra manera. ■

CONSULTORI BÍBLIC

Quina és la funció de testimoniar del Paràclit?

BERNAT FOLCRÀ

Biblista i monjo de Poblet

Aquest rol de l'Esperit apareix en un context de forta oposició entre els deixebles i el món incrèdul. Aquest refús es deu al fet que el món no reconeix Jesús com l'enviat del Pare: "Quan vingui el Defensor, l'Esperit de la veritat que procedeix del Pare i que jo us enviaré des del Pare, ell donarà testimoni de mi. I també vosaltres sereu testimonis, perquè heu estat amb mi des del principi" (Jn 15,26-27). Aquí veiem l'antítesi "comunitat-món". El testimoni de l'Esperit és la contrarèplica de la posició d'incrèdulitat i refús de Jesús per part del món. El refús de Crist i els seus deixebles pren la forma d'un procés que acaba amb la condemna a mort de Jesús. Al final, el procés instaurat contra Ell s'inverteix en vida, victòria i glorificació.

Quan els deixebles missioners es vegin assetjats per la persecució, el dubte i el desànim, serà l'Esperit, actuant com a defensor, el qui donarà testimoni de Jesús en el més íntim de les seves consciències, enfortint-los la fe i donant-los seguretat. La capacitat dels deixebles per superar les adversitats i mantenir-se fermes en la fe depèn d'aquest testimoni interior de l'Esperit, que garanteix la seva fidelitat i els recorda el missatge de Jesús. El testimoni exterior dels deixebles se sosté en el del Paràclit, orientat a la consolidació i el creixement de la fe en temps de crisi: el testimoni de l'Esperit està inclòs en el dels deixebles perquè n'és la causa i fonament.

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

Jesús sadollà cinc mil homes adults

MN. JOSEP RIUS-CAMPS

Teòleg i biblista

Il·lustració: Glòria Monés

L'escena que comentem es troba en els tres evangelis sinòptics i en l'escrit de Joan. Segons Marc, els cinc mil homes adults s'haurien recolzat per terra en formació militar contravenint l'ordre explícita de Jesús, a saber, que ho fessin com si fos per a un banquet festiu (Mc 6,39-40); Mateu no el secunda (Mt 14,19); segons Joan, en la línia de Marc, se'l volien endur per la força per fer-lo rei, però ell es retirà a la muntanya, ell sol, i es posà a pregar (Jn 6,15). Lluc, en el seu escrit adreçat a l'exsumme sacerdot Teòfil, és més prudent (Lc 9,11b-17). Jesús ordena als deixebles: "Feu-los recolzar per terra en grups com de cinquanta", com solien fer-ho els cercles de profetes. De fet, "som en un lloc despoblat", li han advertit els Dotze, que volien treure-se'ls de sobre: "Acomiada la multitud, que se'n vagin per les aldees de la rodalia i per les masies a buscar allotjament." Jesús, en canvi, havia acollit les multituds de seguidors i s'havia posat a parlar-los del Regne de Déu. Davant l'actitud

exclusivista dels Dotze, els ordena: "¡Doneu-los *vosaltres de menjar!*" Aquests novament s'excusen i parlen en termes crematístics i amb un to despectiu: "No tenim més que *cinc pans i dos peixos!* A no ser que anem nosaltres mateixos a comprar, per a tot el poble aquest, queviures." Un cop la multitud dels cinc mil seguidors s'hagueren recolzat sobre l'herba verda, Jesús "prengué els cinc pans i els dos peixos; alçant la mirada al cel, *pregà* i pronuncià una benedicció *sobre ells*", tant sobre els pans com sobre els peixos. A fi que els deixebles assimilessin la lliçó que els volia impartir, "els anava donant als deixebles perquè els compartissin amb *les multituds*", amb els cinc mil homes adults que s'haurien conjurat, segons l'evangeli de Marc i l'escrit de Joan, per fer-lo rei. "No sols en menjaren, sinó que tots quedaren saciats", comenta Lluc a Teòfil: les dotze cistelles de sobralles que han recollit haurien de servir, en el futur, per alimentar les dotze tribus d'Israel. ■

Corpus Christi

Lectura primera

Gn 14,18-20

Portà pa i vi

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: “Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.” I Abram li donà el delme de tot el botí.

Salm responsorial

109

Oracle del Senyor el meu Senyor:
“Seu a la meva dreta,
i espera que faci dels enemics
l’escambell dels teus peus.”

*R. “Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.”*

Que el Senyor estengui lluny des de
Sió
el poder del teu ceptre.
Impera enmig dels enemics. *R.*

“Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de
la mare,
des del principi jo t’he engendrat.” *R.*

El Senyor no es desdiu del que jurà:
“Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.” *R.*

Lectura segona

1Co 11,23-26

*Cada vegada que en mengeu i en beveu,
anuncieu la mort del Senyor*

Lectura de la primera carta de sant
Pau als cristians de Corint

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l’acció de gràcies, el partí i digué: “Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.” Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: “Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.” Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

Al·leluia

*Jo soc el pa viu, baixat del cel, diu el Senyor;
qui menja aquest pa, viurà per sempre.*

Evangelí

Lc 9,11b-17

Tothom en menjà tant com volgué

Lectura de l’evangelí segons sant Lluç

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien

necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: “Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.” Jesús els digué: “Doneu-los menjar vosaltres mateixos.” Ells respongueren: “Només tenim cinc pans i dos peixos. Hem d’anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota

aquesta gentada?” Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: “Feu-los seure en grups de cinquanta.” Els deixebles ho feren i tothom s’assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres. ■

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC C; FERIA I
TEMPS DE DURANT L'ANY
SALTERI: SETMANA 4

Juny

22. DIUMENGE

Santíssim Cos i Sang de Crist (S), *Blanc*.
Lectures: Gènesi 14,18-20 / Salm 109 / 1 Corintis 11,23-26 / Lluc 9,11b-17
SANTORAL: beat Innocenci V, p.

23. DILLUNS

Fèria, *Verd*. Lectures: Gènesi 12,1-9 / Salm 32 / Mateu 7,1-5
SANTORAL: Agripina, vg. i mr.; Josep Cafasso, prev.; Zenó, mr.

24. DIMARTS

Naixement de Sant Joan Baptista (S), *Blanc*. Lectures: Isaïes 49,1-6 / Salm 138 / Fets 13,22-26 / Lluc 1,57-66.80

25. DIMECRES

Fèria, *Verd*. Lectures: Gènesi 15,1-12.17-18 / Salm 104 / Mateu 7,15-20
SANTORAL: Guillem, ab.; Oròsia, vg. i mr.; Pròsper d'Aquitània, b.

26. DIJOUS

Fèria, *Verd*. O bé, **Sant Pelai, mr.** (ML),

Vermell. Lectures: Gènesi 16,1-12.15-16 / Salm 105 / Mateu 7,21-29. A Barcelona, Girona, Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tarragona, Terrassa, Tortosa, Urgell i Vic: **Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, prev.** (ML), *Blanc*
SANTORAL: David, erm.; Joan i Pau, mr.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; Pelai, mr.

27. DIVENDRES

Sagrat Cor de Jesús (S), *Blanc*. Lectures: Ezequiel 34,11-16 / Salm 22 / Romans 5,5-11 / Lluc 15,3-7
SANTORAL: Ladislau, rei; beata Lluïsa Teresa de Montaignac, rel. i fund.; beat Tomàs d'Orvieto, rel.; Zoile, mr.

28. DISSABTE

Cor Immaculat de la Benaurada Verge Maria (MO), *Blanc*. Lectures: Isaïes 61,9-11 / Salm 1 Samuel 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lluc 2,41-51
SANTORAL: Argimir, monjo i mr.; Marcel·la, mr.; Pau I, p.

El Sant 28 de juny

Argimir de Còrdoba, monjo i màrtir

Argimir de Còrdoba, també conegut com a Argimir de Cabra, va néixer a Egabro, l'actual Cabra (al sud de la província de Còrdoba). Va ser un religiós mossàrab d'Al-Andalus, que va exercir al servei de l'emirat a la seva ciutat natal, sota el regnat d'Abd-ar-Rahman II. Un cop retirat de la vida pública, va ingressar en un monestir a Còrdoba, on es dedicà a la vida monàstica. En el context de persecució contra els cristians, va ser acusat de professar obertament la fe cristiana i d'haver injuriat el profeta Mahoma. Per aquest motiu, va ser empresonat i, malgrat els intents del jutge per fer-lo renegar de la seva fe, es va mantenir

ferm en la seva confessió cristiana. Finalment, fou condemnat a mort i decapitat el 28 de juny del 856, sota el govern de Muhàmmad I. El seu cos va romandre exposat durant diversos dies al patíbul, fins que, per ordre del mateix jutge, fou traslladat a la basílica de Sant Iscle, prop del sepulcre de sant Perfecte. Actualment, les seves restes reposen a la basílica de Sant Pere de Còrdoba. El Martirologi Romà recorda Argimir com un monjo ja d'edat avançada que, en temps de persecució sota domini sarraí, va ser turmentat per haver persistit en la fe cristiana i finalment traspasat per una llança.

JORDI FONT

Vicepresident de l'Institut de Litúrgia
ad instar Facultatis de l'AUSP

Avui dia se celebra a molts llocs l'exposició i processó amb el Santíssim per Corpus

Corpus i l'exposició del Santíssim

Santa Juliana de Cornillon, monja cistercenca, el 1210, té una visió on comprèn que cal fer una manifestació pública de fervor a l'Eucaristia. Així, l'any 1246 es va celebrar el primer *Corpus Christi* a Liège (Bèlgica), com a fet local, i com a resposta a l'insuficient culte del Dijous Sant per venerar el Senyor.

L'any 1246 el bisbe de Liège és Jacques Pantaleon, i l'any 1261 aquest és escollit Papa amb el nom d'Urbà IV. L'11 d'agost del 1264 s'instaura amb la butlla *Transiturus* la festa de *Corpus Christi* per a tota l'Església, amb els himnes *Lauda Sion, Pange lingua...* Tres van ser els motius per instaurar la festa: refutar l'heretgia de Berengari de Tours, la reparació per les negligències en rebre la comunió i la commemoració de la institució del sagrament. Urbà IV va encarregar a sant Tomàs d'Aquino de compondre l'Ofici de Corpus.

I el segle XIV a Avinyó, amb el papa Joan XXII, s'instaura la processó de Corpus —no prevista a la butlla papal— amb la benedicció eucarística. A Colònia (Alemanya) s'exposa el Pa consagrat amb la custòdia, com a mostració (veure i fer veure) i l'exposició del Santíssim amb l'adoració. A Roma no arriba fins al segle XVIII. Fins aquest moment, només existia la processó amb el Viàtic. De vegades es duia el Viàtic amb un vel damunt la Sagrada Forma, com a respecte.

Al segle XVI s'instaura celebrar l'Eucaristia amb el Santíssim exposat a França (*missa cum Sanctissimo*). Això no fou gaire ben vist per la Santa Seu, que ho va per-

metre en casos excepcionals i amb molts indults (capelles amb exposició perpètua).

Avui dia se celebra a molts llocs l'exposició i processó amb el Santíssim el dia de Corpus. I a més, es fa l'exposició del Santíssim molts dies. D'uns anys ençà, l'exposició al Santíssim és una celebració (i utilitzo la paraula "celebració") litúrgica que està molt present en molts grups, sobretot de joves.

Ara bé, cal una vigilància teològica per no oblidar-nos que es tracta d'una celebració litúrgica amb una estreta unió amb la missa, seguint l'estructura entre la Paraula de Déu i el sagrament. No es poden separar les dues taules (cf. *Sacrosanctum concilium* 28, 51; *Dei Verbum* 21), ja que tot sagrament comporta sempre la Paraula de Déu que li dona el ple sentit (cf. SC 35) i el sagrament és el compliment d'aquesta Paraula. Però també s'ha tenir present, entre altres dimensions, el caràcter eclesiològic i missioner de l'Eucaristia, segons el relat pasqual dels deixebles d'Emmaús. Ho recorda sant Pau VI a l'encíclica *Mysterium fidei* el 1965: cal obrir-nos a la conseqüència missionera que es deriva de la celebració (MF, 69).

És molt important l'adoració del Santíssim com a moment de parada i de silenci habitat —avui tan necessaris en la nostra vida i, sobretot, en les nostres litúrgies, on és poc practicat—, per meravellar-se i admirar tot el que conté l'Eucaristia, com diu l'oració d'abans de la reserva, [...] *ens heu deixat un sagrament admirable per memorial de la vostra passió.* ■

El comiat de Mn. Massana i el patrimoni eclesial de Santa Maria i de la Soledat

Joan Solé i Ollé

Inauguració del final de les obres de restauració de l'església parroquial de la Soledat.

LLEONARD DEL RIO CAMPMAJÓ

Historiador i escriptor

El 31 de maig, en el transcurs de la missa vespertina que se celebra habitualment a l'església de la Soledat, el rector de la parròquia, Mn. Josep Massana i Cortina, s'acomiadà dels igualadins després de vint-i-cinc anys d'estada entre nosaltres. El temple va resultar insuficient per enquibir la feligresia que volia participar en aquest adeu-siau. No hi va mancar l'alcalde d'Igualada, Marc Castells, i d'altres autoritats i representacions.

En aquest llarg període Mn. Josep ha arrelat de ple a la ciutat pel seu treball incansable, la seva tasca evangelitzadora, la seva discreció i l'afecte que s'ha guanyat entre els qui l'hem conegut. Ha estat un home actiu, perseverant, obstinat, dialogant, amatent, ben disposat.

Un quart de segle de plena i exemplar dedicació pastoral des de la Soledat d'Igualada i, en paral·lel, deu anys a la basílica de Santa Maria. Per

jubilació a primers del mes de juny s'incorporà a la Casa Sacerdotal de Vic.

En la circumstància que ens ocupa no parlarem de la seva tasca apostòlica, intensa i ben coneguda, sinó d'un aspecte més material, com han estat les obres que ha promogut i que s'han realitzat sota el seu impuls. Un tema que considero igualment important pel que suposa de gestió i mecenatge.

A la casa rectoral de Santa Maria s'enderrocaren els locals obsolets per construir-ne uns de nous. En l'enderroc es descobrí un celler soterrat, el qual s'ha habilitat per a exposicions temporals. També s'hi construïren despatxos, sales de reunions i per a activitats diverses.

Després es recuperà una porta d'accés a la basílica, al carrer de Santa Maria.

RESTAURACIÓ GLOBAL DEL TEMPLE DE LA SOLEDAT

Una altra obra important ha estat la restauració global del temple de la Soledat, que es trobava en una situació molt precària.

Les obres realitzades han fet que comptem avui amb un temple més

digne i eficient. S'han remodelat la façana i els finestrals exteriors. En la darrera etapa de la restauració es va cercar una il·luminació càlida i gradual per als diversos espais; la calefacció es va resoldre amb un terra radiant, optimitzat per un paviment de ceràmica molt permeable; també s'obtingué un sistema de ventilació eficaç, protegit per mosquiteres en les èpoques més càlides; es duqué a terme la renovació total de les teulades, per tal d'evitar infiltracions de les aigües pluvials; es restauraren els vitralls modernistes, molt deteriorats durant la guerra civil; també es restauraren les imatges, especialment la de la patrona —la Mare de Déu de la Soledat—, molt malmesa per desafortunades intervencions anteriors.

Avui, doncs, tenim un temple de la Soledat convertit en un espai totalment renovat i gratament acollidor. Aquest és un dels llegats que ens deixa Mn. Josep Massana, la descripció del qual, si Déu vol, podrem llegir quan es publiqui el treball sobre la història de l'església de la Soledat que ha escrit Joan Farrés.

Per tot plegat, moltes gràcies, mossèn Josep! ■

 Cartes

Maria, Mare de l'Església

Quin goig tenir Maria per Mare!, la nostra Mare, la Mare de l'Església, la Mare de tots.

Tots sabem què significa la mare: la mare sempre és a prop, sempre consola, sempre ajuda i acompanya. La mare sempre estima els fills.

Maria és la nostra Mare i és la Mare de Jesús, el Fill de Déu.

Maria sempre és a prop nostre i ens guia cap a Jesús, el seu Fill.

Maria és Mare, té Cor de Mare, una Mare amorosa que vol sempre el millor per als seus fills, i ens diu a cau d'orella: "Aneu a Jesús."

I Jesús ens diu: "Veniu a Mi tots els que esteu cansats..." (Mateu 11,28).

Som al mes del Sagrat Cor de Jesús.

Som al mes de l'Amor d'un Déu que ens ho dona Tot, i tot per Amor.

NÚRIA VIÑOLAS ESTEVA

Els petits detalls

Allò que manté viva una relació són els detalls. Però no em refereixo a aquells detalls extraordinaris, sinó més aviat a aquells que són mínusculs i gairebé imperceptibles. Gestos subtils que no només endolceixen la relació sinó que també la nodreixen. Actes quotidians en la seva immensa majoria que en la seva aparent insig-

nificança vencen el repte que suposa l'amor, com quan et preparen el cafè cada matí.

MARTÍ MANCILLA MUNTADA

Excel·lent feina d'Agustí Codinach

Una imatge val per mil paraules, diuen, i és veritat. Agustí Codinach és autor de multitud de fotografies de la portada i dels articles de l'interior de la revista. Trobo que la seva labor és excel·lent. Gràcies.

JAUME ESTRUCH PUIG

PODEU ENVIAR LES CARTES A:
redaccio@catalunyacristiana.cat

POSTALS DES D'ANDALUSIA

La festa d'El Rocío

Andalusia va viure, per Pentecosta, la festa d'El Rocío. Tota una peregrinació d'il·lusions, d'esperances, de religiositat popular. Andalusia, en molts moments, converteix la seva fe en cançons d'alegria, amb el teló de fons d'una fe que brolla de les tradicions del poble, a cel obert. Després de Pentecosta, el diumenge de la Santíssima Trinitat, "l'onomàstica de Déu". "Déu és família", ens va dir el papa Francesc. I nosaltres "habitem" en aquesta família, perquè som paraula expressiva i creada del Pare que ens ha cridat a la vida del no-res; som humanitat fràgil i entranyable del Fill, en qui se'ns ha revelat la nostra veritat última; som vol i aspiracions, il·lusió i utopia de l'Esperit que ens eleva i ens guia.

La festa ens convida a contemplar aquest meravellós "misteri d'amor i la llum del qual procedim" i cap al qual s'orienta el nostre camí terrenal. Aquest misteri de la Trinitat ens va ser desvetllat pel mateix Jesucrist. Des de l'altar de Déu, a les Eucaristies, intentem oferir als fidels la gran conseqüència i aplicació que té per a la humanitat el misteri de la Santíssima Trinitat: el nostre ser creats a imatge i semblança de Déu-comunió, ens crida a comprendre'ns a nosaltres mateixos com a "éssers-en-relació" i a viure les relacions interpersonals en la solidaritat i en l'amor recíproc. La festa de la Santíssima Trinitat ens convida a comprometre'ns en els esdeveniments quotidians per ser ferment de comunió, de consolació i de misericòrdia.

Des d'aquesta columna, acompanyem el bisbe de Còrdova, Jesús Fernández, compartint el seu amor, el seu dolor i la seva esperança, amb les nostres pregàries en la mort del seu pare, "perquè estigui gaudint ja de la plenitud de la seva vida en la intimitat amb Déu".

ANTONIO GIL
Sacerdot i periodista

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

- COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
- LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de Catalunya Cristiana tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

Nova edició de PuntBCN

“Demà veniu ben aviat, que farem coses boniques” (Antoni Gaudí)

LAIA SALLÉS
Barcelona

PuntBCN arriba aquest juliol a la seva 9a edició, que porta per títol “Demà veniu ben aviat, que farem coses boniques”. Aquesta invitació pren com a pròpies les paraules d’Antoni Gaudí als qui treballaven amb ell en la construcció de la Sagrada Família. Així doncs, la bellesa, especialment la que s’amaga en les tasques quotidianes i que permet construir, serà el centre d’aquesta edició. Al PuntBCN

d’enguany, que tindrà lloc a La Salle Campus Barcelona del 5 al 6 de juliol, destaquen especialment els encontres dedicats al món del treball, a la vellesa i a l’obra de Gaudí.

PuntBCN és un esdeveniment cultural d’un cap de setmana, un espai per a la trobada i el diàleg que neix de l’experiència cristiana de persones vinculades al moviment de Comunió i Alliberament. L’any 2016 va presentar la primera edició, “No podem revolucionar res amb paraules, només amb la vida”, on es proposaven diàlegs, testimonis i presentacions de llibres que volien donar a conèixer homes i dones que, a partir de l’experiència de bé que havien descobert a la vida, desitjaven construir el món.

Aquella primera declaració d’intencions ha cristal·litzat en les edicions posteriors, amb unes línies generals que volen englobar la totalitat de l’experiència humana. S’hi han tractat qüestions d’educació, de ciència i tecnologia, d’art i literatura, de religió i de feina. Aspectes de la vida que sempre val la pena posar sobre la taula s’han entrellaçat amb altres temes d’actualitat socioeconòmica i política, com poden ser les conseqüències de la pandèmia, el terrorisme o les guerres d’avui dia. Així, són diversos els perfils personals i professionals dels ponents: des de periodistes com Antoni Puigverd o Pilar Rahola, fins a polítics com Irene Rigau, el pedagog Gregorio Luri, el cantant ZPU i el poeta Alfonso Brezmes. I, alhora, figures sense perfil públic però apassionades per la seva vida com ara personal sanitari, pares i mares d’acollida, professors...

Les taules rodones i les conferències es complementen amb un programa paral·lel d’exposicions (sobre l’Església perseguida, la justícia restaurativa, el valor de l’amistat, etc.) i de presentacions de llibres, que han comptat amb la presència de Sebastià Alzamora, Jordi Amat i Jesús Montiel, entre d’altres. Les

9a edició

PuntBCN 2025
per a la cultura de la trobada i el diàleg

**DEMÀ
VENIU BEN AVIAT,
QUE FAREM COSES
BONIQUES**
Antoni Gaudí

05-06 de JULIOL de 2025
La Salle Campus Barcelona
C/ del Lluçanès, 41, Barcelona

PB
#PuntBCN

activitats entorn de la literatura han anat prenent força al llarg de les edicions, per la qual cosa PuntBCN compta actualment amb un espai de llibreria on se seleccionen lectures relacionades amb els actes de cada edició i recomanacions de literatura infantil i juvenil.

Igualment, el PuntBCN ha reservat tradicionalment per al dissabte al vespre una vetllada de cants o un espectacle teatral propi. Els cants, ja siguin cançons populars, grans obres de cor i orquestra (aquest any podrem sentir *El Messies* de Händel, comentat pel director Pau Jorquera) o temes de la música pop, connecten amb la voluntat del PuntBCN de ser un espai de trobada, perquè expressen necessitats humanes que tothom pot reconèixer. Des del seu naixement, la vetllada musical ha sigut una expressió de la unitat de tots els que formen part, sigui com sigui, del PuntBCN.

Com ja es veia al títol de 2016, des del primer any els lemes del PuntBCN reflecteixen que no només es tracta d'una proposta on els assistents intervenen de forma passiva: "L'amor és inventiu fins a l'infinit" (2018), "Digue'm que vols viure!" (2024)... S'apel·la a la vida completa, en tots els seus aspectes, amb una forta aposta per la convivència i la participació activa. Per això, es proposa a tothom la participació en la construcció del PuntBCN com a voluntari. Cada any, més de 150 persones han contribuït decisivament a fer possible les edicions del PuntBCN des de les més diverses comissions: des de la secretaria i el punt d'informació fins a la restauració, passant per la preparació dels espais, la neteja o les qüestions més tècniques de so i imatge. Són amics, o amics d'amics, de tots els perfils personals i professionals possibles, que gratuïtament donen temps i esforç perquè el PuntBCN sigui una realitat.

Un altre exemple d'aquesta voluntat que tothom hi participi és el Puntet, l'espai infantil de cada edició de PuntBCN, que proposa activitats per als nens de 3 a 11 anys guiades per mestres d'Infantil i Primària. Cada any, a imatge del lema, es fa un recorregut específic que vol no només entretenir els infants, sinó fer-los participar i meravellar per la bellesa de les activitats i representacions.

En altres edicions, el Puntet ha utilitzat com a fil conductor el conegut conte de Michael Rosen *Anem a caçar un os* o el clàssic *El màgic d'Oz*, mentre que aquest any s'inspirarà en la vida i obra de Gaudí.

Les paraules de Gaudí que obren el PuntBCN 2025 han estat escollides per la promesa que traspuen: que les tasques del dia a dia s'obrin a un horitzó més gran, per construir la pròpia vida, la família i la convivència comuna. PuntBCN espera ser, durant el primer cap de setmana de juliol, la comprovació que és possible mirar així la pròpia existència. ■

Cada any, més de 150 persones han contribuït a fer possible les edicions del PuntBCN

PUNT BCN

HK INVEST

La primera immobiliària amb valors cristians de Catalunya

PROMOCIÓ

Vengui el seu immoble amb nosaltres i li regalem l'IBI de tot l'any, el certificat energètic i la cèdula d'habitabilitat.

- Compra i venda d'immobles (cases, pisos, locals)
- Administració de finques
- Lloguer de cases i pisos (estem especialitzats en lloguer per temporada)
- Comprem edificis (no importa l'estat en què estiguin)

936 170 916
616 854 891
696 620 072

joan@hkinvest.es
marian@hkinvest.es

<https://hkinvest.es/>

Carrer d'Europa 8, Barcelona
(darrere d'El Corte Inglés - María Cristina)

Caín i Abel

(Gn 4,1-16 i Mt 5,23-25)

ORIO JARA

Escriptor i guionista

Els déus antics volien sacrificis i ofrenes doloroses, però Déu vol el nostre amor

Diu Jesús que si estàs a punt de fer una ofrena a Déu, però en aquell moment recordes que un germà té alguna cosa contra tu, deixa l'ofrena allà mateix i ves primer a fer les paus amb el teu germà (Mateu 5,23-24).

Adam i Eva van tenir dos fills, Caín i Abel. Tots dos van anar a presentar la seva ofrena al Senyor en agraïment per tots els dons rebuts i pel menjar que Déu els proporcionava cada dia. Caín va oferir els fruits de la terra i Abel les primeres cries del seu ramat. Però més enllà de l'ofrena en si mateixa, Déu coneixia els seus sentiments i sabia clarament què s'amagava al cor de Caín quan feia l'ofrena. Volia agrair al Senyor tots els dons rebuts o volia aconseguir més benedicció a canvi de "subornar" Déu, com feien les religions antigues? Evidentment l'ofrena en si mateixa no té importància, sinó la disposició d'aquell que la fa. Recordem aquestes paraules de Jesús: "Llavors Jesús alçà la vista i veié gent rica que tirava les seves ofrenes a la sala del tresor. Va veure també una viuda molt pobre que hi tirava dues petites monedes de coure, i digué:

'Us asseguro amb tota veritat que aquesta viuda pobre ha tirat més que tots els altres. Tots aquests han donat com a ofrena el que els sobrava; ella, en canvi, ha donat el que necessitava, tot el que tenia per a viure'" (Lluc 21,1-4).

L'odi, la ira, el ressentiment i l'egoisme estaven presents en Caín quan ofrenava al Senyor, però el seu germà sentia agraïment sincer pels regals del Senyor. Per això quan Déu va rebutjar l'ofrena de Caín aquestes emocions malvades es van desfermar de manera evident. Déu adverteix a Caín just abans que mati el seu germà: "Si obres bé, seràs acceptat; però, si no obres bé, el pecat aguaita¹ a la porta." Déu sempre està disposat a acollir el canvi, la conversió, el retorn dels seus fills, però Caín va creuar la porta del pecat i tal com va preveure Déu al rebutjar la seva ofrena, Caín tenia un cor ple de rancúnia i va assassinar al seu germà petit.

Els déus antics volien sacrificis i ofrenes doloroses, però Déu vol el nostre amor. Vol que oferim amb alegria, no per aconseguir res, sinó perquè siguem conscients dels dons que ja tenim de manera gratuïta. ■

¹ "Aguaita", en hebreu "rabats" (רָבַט), en referència a un dimoni mesopotàmic anomenat "rabi-su" que s'amaga als llindars de les portes per atacar les persones.

ACTUALITATS CIENTÍFIQUES

Aplicacions mèdiques de l'estudi de partícules

ICMAB - CSIC

Equip humà de l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona.

MN. FRANCESC NICOLAU

Professor emèrit de la Facultat de Filosofia de Catalunya

Molta gent creu que els estudis que es fan del comportament físic i químic de les últimes partícules de la matèria són només investigacions per satisfer la curiositat dels científics de voler saber com actuen les molècules, els àtoms i els seus components. Pensen que aquestes investigacions no tenen cap utilitat pràctica. Us haig de dir que no és pas així. De vegades ens donen mitjans que serveixen per a la nostra salut. Avui us en puc posar dos exemples. Ens els donen les inves-

tigacions que estan fent els tècnics de l'Institut de Ciència de Materials de Barcelona (ICMAB), que pertany al Consell Superior d'Investigacions Científiques.

El primer és la descoberta que han fet de com tractar certs tumors cerebrals (el glioblastoma, per exemple, que és un dels més agressius). Han trobat que es pot atacar un tumor d'aquest tipus sense haver d'aplicar la cirurgia: s'aplica l'element químic anomenat bor al tumor i després s'irradia amb neutrons que destrueixen per irradiació les cèl·lules que continguin bor, sense causar cap dany al teixit sa. L'obtenció dels neutrons, amb la seva velocitat corresponent, no exigeix ara cap central nuclear, n'hi ha prou amb un accelerador compacte de partícules. S'està investigant com portar a cap això amb senzillesa.

El segon exemple és el tracte que es pot donar per a la guarició d'un ictus. Recordem que la segona causa de morts al món és precisament aquest-

ta: una obstrucció a la circulació sanguínia al cervell que anomenem ictus. Un 80% es produeixen quan un coàgul a la sang obstaculitza la seva arribada a l'encèfal. El tractament actual se centra a restablir el flux sanguini extraient el coàgul. Però la descoberta actual proposa l'administració de nanocàpsules que alliberen molècules bioactives derivades de cèl·lules mare per regenerar el teixit malmès. Aquestes nanocàpsules, que fan un quart de micròmetre, estan fetes amb polímers que subministren la secreta que fa que se substitueixin les cèl·lules danyades generant-ne de noves. La cosa encara no s'aplica; el seu estudi té una planificació d'uns tres anys. Sembla, però, que les proves fetes amb ratolins resulten i s'espera poder posar-ho en funcionament sense demora.

Com veieu, doncs, l'estudi del comportament físic i químic de certs àtoms i partícules dona de vegades resultats que val la pena aprofitar per al bé de la vida humana. ■

TRADICIONS REMEIERES

Propietats del garrofer

Flickr / Gerjan van Noord

La grana del garrofer és un bon antidiabètic.

**FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA**

Arxiver dels Caputxins

El garrofer (llat., *Ceratonia siliqua*; cast., *algarrobo*) és un arbre típicament mediterrani. Tradicionalment, en els extrems d'algunes hortes dels caputxins —per exemple, en la dels frares d'Arenys de Mar— hi havia un indret anomenat *garroferar*, amb un bon nombre de garrofers. Els antics frares el descrivien així: “Arbre d'uns vint peus d'alsària, ab la fusta de color encarnat obscur, ab las fullas verdas y llustrosas que no s'assecan en lo hivern. Lo fruyt és una tavella un poch més ampla que

una polsada y de un pam de llarch, de color castanya, molsuda y té unas llavors com a fesols. Viu uns dos cents anys y's cria prop del mar.”

Quan es produeix alguna infecció intestinal, la ingestió de la farina del garrofer arrossega les toxines dels budells, mentre que la grana del garrofer s'ha emprat com a laxant i, àdhuc, com a antidiabètic. Més encara, la grana del garrofer —el *garrofi* o *garrofina*— havia estat utilitzada pels joiers i els apotecaris per pesar les joies i els medicaments (cinc garrofins equivalien a un gram).

Els frares de l'antic convent barceloní de Santa Madrona, molt amants de les hortes i jardins, assenyalaren que la garrofa és molt aperitiva i pectoral: “*El algarrobo es un árbol poco exigente y muy rústico, resistente a las adversidades y de cre-*

cimiento muy lento. Las mejores tierras para el algarrobo son los suelos frescos y profundos, aunque se le suelen reservar las tierras peores. Su fruto, la algarroba, recién cogido es de difícil digestión, pero curado es dulce, aperitivo y pectoral. Debe conservarse en locales bien ventilados y secos.” D'ací que els frares de Mallorca, i un bon nombre de mallorquins, se servissin de les garrofes per preparar un estomacal de gust i textura força semblant al famós licor de *palo*.

Segons una antiga tradició popular, el fruit dels garrofers serví de nodriment a sant Joan Baptista al desert. El conreu del garrofer a la península Ibèrica fou introduït pels àrabs com a font d'aliment tant per al bestiar com per a les famílies. Si a Déu plau, d'ací a quinze dies us parlaré de les propietats remeieres de la taronja i de la mandarina. ■

GIUSEPPE FORLAI

Tu rostro buscaré, Señor
Editorial San Pablo, 2025,
125 pàg.

Aquest llibre analitza la dimensió contemplativa de la pregària cristiana. L'autor, doctor en Teologia dogmàtica i sacerdot de la diòcesi de Roma, ens endinsa en la pregària on Déu es comunica amb nosaltres i ens transforma.

ANNA JUSMET (text) i INÉS BURGOS (il·lustracions)

Tú estás aquí. Tú estás en mí
Editorial Edelvives, 2025, 72 pàg.

“Que els nens entenguin que Jesús els estima i els acompanya.” Aquest és l'objectiu de l'autora amb aquesta guia per iniciar els més petits, a partir de 6 anys, en el diàleg amb Jesús a través de pregàries breus.

MANUEL AYLLÓN

Los misteriosos días de Jesús resucitado
Editorial Almuzara, 2025,
368 pàg.

Què va passar en els dies posteriors a la resurrecció de Jesús? Qui el va veure realment? Com va ser possible que aparegués en diferents llocs alhora? Són algunes de les preguntes que planteja Ayllón en aquesta novel·la.

ALFRED SCHUTZ

Filosofía de la música
Editorial Encuentro, 2025, 204 pàg.

En aquest assaig, Alfred Schutz reflexiona sobre per què la música ens connecta de manera tan profunda amb els altres. Analitza el que sentim i explora com aquesta experiència ens pot ajudar a entendre'ns millor com a éssers humans.

DAVID ABULAFIA

La lluita pel domini de la Mediterrània
Editorial Veles i Vents, 2025, 432 pàg.

L'historiador David Abulafia ens apropa el més essencial de la lluita pel domini de la mar Mediterrània a la baixa edat i mitjana i ens condueix a la gran expansió catalana del 1200 al 1500, en un assaig més que recomanable.

TAMARA PAZOS

Crecer sin envejecer (o casi)
Editorial Paidós, 2025, 248 pàg.

Viure millor durant més temps. Aquest llibre ens descobreix la ciència de la longevitat per tenir cura de la nostra salut hormonal, enfortir el nostre cos, mantenir una ment activa i aconseguir un envelliment saludable.

CRÍTICA DE TEATRE

Llàgrimes de nap

ANDREU SOTORRA

andreu.sotorra@gmail.com

Foto: © David Ruano

Hi ha llàgrimes de cocodril, de tothom prou conegudes per la seva falsedat, i hi ha llàgrimes de nap —acabades de descobrir— com les que desencadenen el clímax explosiu final d'aquesta comèdia de regust agredolç del reconegut dramaturg Jordi Casanovas (Vilafranca del Penedès, 1978) i que el trio integrat pels actors Joan Arqué, Roger Coma i Òscar Muñoz fan transitar des del registre de pseudocomèdia gastronòmica a tragicomèdia d'amistat.

Els espectadors que hagin vist l'obra *Jauria*, del mateix autor, enllaçaran de seguida amb la intenció que Jordi Casanovas ha tingut a l'hora de construir ara *Un menú tancat*. Arran de les reaccions que *Jauria*, teatre documental sobre la violació en grup de la Manada, va provocar en alguns espectadors, sobretot homes, Jordi Casanovas ha volgut explorar què hi pot haver darrere de l'aversion a mostrar en públic que els homes també poden plorar.

La trama, en una cuina amb dues estrelles Michelin, reuneix tres amics de tota la vida als quals el xef els ha preparat un menú dels anomenats estratosfèrics o desconstruïts, tot i que la seva dèria és burxar-los amb la pregunta de per què no els ha vist mai plorar. Amb una bona dosi d'humor càustic, l'aparent ingenuïtat de la pregunta acaba desencadenant un conflicte que treu a la llum les punyalades amagades que cadascú d'ells porta clavades dins i les que es clavaràn al llarg de la trobada davant dels fogons del que havia de ser un habitual sopar d'amics.

Partint de la creença que segons quins plats estratosfèrics preparats artísticament han de ser viscuts i endrapats amb ganes de posar-hi els cinc sentits perquè despertin sensacions de records amagats en el

pòsit de la memòria, el xef i els dos comensals es troben enmig d'una trampa preparada amb l'objectiu d'aconseguir una de les seves llàgrimes que, ben desconstruïda, acaba revelant què s'amaga darrere de la cultura masclista.

L'obra funciona molt bé perquè fa que els espectadors segueixin

durant vuitanta minuts el discurs pam a pam. *Un menú tancat* fa una introspecció psicològica sobre les circumstàncies externes i internes que han fet que els tres amics de sempre hagin descobert que eren, en realitat, tres desconeguts. La interpretació dels tres és un dels atractius més agraiats del muntatge. ■

“UN MENÚ TANCAT”, de Jordi Casanovas

INTÈRPRETS: Joan Arqué, Roger Coma i Òscar Muñoz

DIRECCIÓ: Llätzer Garcia

La Villarroel, Barcelona

Fins al 29 de juny

Els actors Joan Arqué, Roger Coma i Òscar Muñoz protagonitzen “Un menú tancat”, de Jordi Casanovas, a La Villarroel.

AMB BON HUMOR

CRÍTICA LITERÀRIA

Mirada espiritual als vincles afectius

LLUCIÀ POU
Historiador i teòleg

Walter Riso, famós psicòleg llatinoamericà, ens convida a reflexionar sobre la naturalesa dels nostres vincles afectius, tot desentranyant les línies subtils que separen l'amor de la dependència. “Una bona relació de parella també s’ha de fonamentar en el respecte, la comunicació sincera, el desig, els gustos, la religió, la ideologia, l’humor, la sensibilitat, i cent factors més de supervivència afectiva.” Des d’una perspectiva espiritual, aquesta exploració adquireix una profunditat encara més gran, connectant amb conceptes essencials com la llibertat de l’ànima, el creixement personal i el propòsit de les relacions.

Riso ens adverteix sobre el perill d’“enganxar-nos” en relacions que, lluny de nodrir-nos, ens empresonen. Aquesta dependència afectiva, alimentada per la por a la pèrdua i la inseguretat personal, ens allunya de la nostra essència divina, i ens limita la capacitat d’estimar de manera genuïna i desinteressada.

L’amor de debò es concep com una força que impulsa l’evolució de l’ànima, permetent que cada individu expressi la seva llum única mentre camina al costat de l’altre: ens fa créixer, no ens ofega. En contraposició, la dependència es revela com un obstacle per al creixement, i crea llaços de control i possessió que asfixien l’esperit. En realitat, l’amor no s’ha de controlar des de fora, perquè l’únic control que admet és des de dins.

“Hi ha matrimonis que no són res més que un segrest ordit”, i encara que no coincideixo del tot amb Riso, pot ajudar la idea de “deixar anar” allò que fa mal, i acceptar els cicles de la vida i aprendre de cada experiència. El secret no és “aguantar” i protegir un vincle per damunt de les persones, sinó que la persona és el centre del vincle. I la persona és amor.

Una guia per transcendir els vincles basats en la manca i la por, i abraçar relacions que ens permetin expandir la consciència i connectar amb la força de l’amor. ■

UN NOU LLINDAR

Avui també en sobra

Com en temps de Jesús quan multiplica els pans i els peixos, també avui en sobra molt, però no tot-hom pot menjar. Això passa quan veiem el patiment de molta gent que sofreix els efectes directes de l’absència d’autèntics valors humans i espirituals, valors que han d’esdevenir gestos d’humanitat.

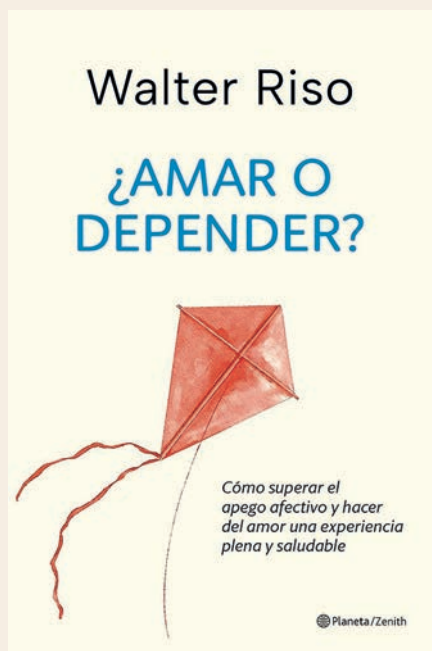
Constatem la falta de reconeixement dels drets humans més elementals, entre els quals hi ha una cosa tan bàsica com és disposar de l’aliment necessari per viure. És notícia diària l’escàndol de com la guerra impedeix que la població innocent pugui disposar de queviures, i això que els té a tones a les portes.

La celebració del Corpus Christi, viscuda en el misteri de l’Eucaristia, el nostre aliment per excel·lència, ens fa posar la mirada sobre aquesta realitat de desigualtat i sofriment, de la mateixa manera que el Senyor es va fixar en aquella multitud famolenca que el seguia. Des d’una mirada d’amor, veiem aquells que són la seva representació, la seva imatge més viva, aquells que cal acollir i atendre.

Descobrir la dimensió social de l’Eucaristia com a sagrament de l’Amor ens duu a entendre millor la seva exigència en l’exercici constant de la caritat. Una Eucaristia que no compromet a estimar com ho fa Jesús és fragmentaria en si mateixa. En menjar el pa i beure del calze, proclamem l’entrega que ha fet Jesús de la seva vida per amor a tots i ens és aliment i força per a nosaltres. Així ens ho deia el papa Francesc: “L’Eucaristia, si bé constitueix la plenitud de la vida sacramental, no és un premi per als perfectes, sinó un generós remei i un aliment per als febles” (EG 47). No podem eludir el nostre compromís personal en aquesta responsabilitat col·lectiva.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

WALTER RISO

Amar o depender

Editorial Planeta-Zenith, 2024, 200 pàg.

SUBSCRIPCIONS ANUALS
EN CATALÀ O CASTELLÀCatalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €

Gibraltar i Portugal: 145 €

Resta d'Europa: 222,99 €

Amèrica i Àfrica: 254,19 €

Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de: **appec**
editors de revistes i digitalsAmb el suport de:
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència**Director:** Òscar Martí Navarro**Consiliari:** Mn. Miquel Ramón Fuentes**Sotsdirectora:** Carme Munté Margalef**Redactors:** Miquel Àngel Codina, Macià
Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra**Lingüista:** Montserrat Pibernat**Fotògraf:** Agustí Codinach**Col·laboradors d'aquesta setmana:**Eloi Aran, Pilarín Bayés, Joan Boronat,
Ángeles Conde, Juanjo Fernández, Bernat
Folcrà, Tica Font, Jordi Font, Antonio Gil,
Oriol Jara, Alberto Masó, Ignasi Miranda,
Glòria Monés, Francesc Nicolau, Lorena
Pacho, Joan Pallarès-Personat, Lluçia Pou,
Josep Oriol Pujol, Quique, Lleonard del Rio,
Josep Rius-Camps, Laia Sallés, Valentí Ser-
ra, Lluís Solà, Bárbara Sotomayor, Andreu
Sotorra, Sebastià Taltavull**Redacció, administració, publicitat i
promoció:**C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014
BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

redaccio@catalunyacristiana.cat

administracio@catalunyacristiana.cat

publicitat@catalunyacristiana.cat

subscripcions@catalunyacristiana.cat

hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.

Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià**Administració:** Isabel Giralt

(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-
cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon
industrial El Cementiri. Tel. 938 788

403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT

FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada per Les opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari Agenda

Barcelona

PER L'ALTRE COR CREMAT DE
BARCELONAEl **dissabte 28 de juny**, a les 20.00,
concert solidari del cor L'Aixa
d'Arenys de Mar a l'església dels pa-
res Teatins (c/ Consell de Cent, 293
- Barcelona).MONESTIR DE SANT PERE DE LES
PUEL·LESEl **diumenge 29 de juny**, a les 10.30,
celebració de la solemnitat de Sant
Pere i Sant Pau (c/ Anglú, 55 - Bar-
celona).

ESGLÉSIA DE SANT GAIETÀ

El **diumenge 29 de juny**, a les 17.00,
concert per la pau del grup Kruzhok
(c/ Consell de Cent, 293 - Barcelona).

Girona

CORPUS

El **diumenge 22 de juny**, a les 19.00,
solemnitat de Corpus a la catedral de
Girona presidida pel bisbe fra Octa-
vi Vilà; processó del Santíssim fins
a la basílica de Sant Feliu; pregària
d'adoració, benedicció i reserva.
Acompaña la banda de la Confraria
de la Puríssima Sang de Girona.

SANT JOSEPMARIA ESCRIVÀ

El **dimecres 25 de juny**, a les 19.30,
missa en honor de sant Josepmaria
Escrivà a la basílica de Sant Feliu de
Girona.

CONCERT

El **dissabte 28 de juny**, a les 20.00,
concert del cor L'Antàrtida al mones-
tir de Sant Miquel de Fluvià.

Sant Feliu de Llobregat

CORPUS

El **diumenge 22 de juny**, a les 19.00,
el bisbe Xabier Gómez presideix l'eu-
caristia de la solemnitat a la catedral.

SAGRAT COR

El **divendres 27 de juny**, a les 19.00,
missa presidida pel bisbe Xabier Gó-
mez. Consagació i ofrena floral a la
imatge del Sagrat Cor a la parròquia
dels Sants Just i Pastor de Sant Just
Desvern.

MIL·LENARI DE MONTSERRAT

El **dissabte 28 de juny**, a les 21.00,
concert de Winfried Böning (orga-
nista de la catedral de Colònia) a la
basílica de Montserrat.

Solsona

SANTUARI DEL MIRACLE

Del **dilluns 7 de juliol al diumenge
13**, exercicis espirituals *Descorat-
jaments i esperança del poble de Déu*
amb el caputxí i biblista Jordi Cervera
(tel.973 291 699).

Tarragona

JUBILEU

El **divendres 27 de juny**, a la catedral
de Tarragona, Jubileu del Clergat: a
les 10.30, exposició del Santíssim
i pregària de tèrcia. Meditacions a
càrrec de Mons. Josep-Lluís Serra-
no; a les 12.30, celebració jubilar de
l'Eucaristia.

Tortosa

CORPUS

El **diumenge 22 de juny**, a les 12.00,
missa i processó a la catedral de Tor-
tosa.

Vic

COVA DE MANRESA

Del **dimarts 1 de juliol al dijous 10**,
exercicis espirituals dirigits per Josep
M. Bullich, s.j. (tel. 938 720 422).PREGUEM PER LES INTENCIONS
DEL PAPAPerquè trobem consolació en la rela-
ció personal amb Jesús i aprenuem
del seu Cor la compassió pel món

MERITXELL RUIZ

Secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya

“Cal redescobrir l’escola com un lloc privilegiat per al seguiment de Jesús”

CARME MUNTÉ MARGALEF

La Fundació Escola Cristiana de Catalunya ha posat en marxa una campanya per a la captació de talent docent amb el lema “Busquem mestres que deixin empremta”. “És una de les accions del Marc Estratègic de la Fundació que vam treballar amb les escoles per tal de cercar els millors professionals de l’educació que estiguin en consonància amb el que som i els valors de les escoles cristianes”, assegura Meritxell Ruiz, secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

La campanya hauria de donar resposta a l’escassetat de professorat?

Costa trobar nous docents i també costa que es perseveri en la professió docent. Hi ha moltes raons que no hi ajuden (augment de complexitat a l’aula, percepció social poc atractiva, etc.) però precisament en aquestes dificultats és quan cal fer explícit què és una escola cristiana i que tenim una missió educativa que val molt la pena. Hem fet dues campanyes, una per tots els joves que estudien magisteri o estan fent el màster per ser docents a l’ensenyament secundari i, una adreçada especialment a tots aquells joves que tenen relació, d’alguna forma, amb la realitat eclesial. Com a escola cristiana, som Església i, per tant, cerquem també joves amb disposició de viure la seva vocació de seguiment de Jesús com el que ell és, un mestre. Cal redescobrir l’escola com un lloc

privilegiat per al seguiment de Jesús. No fa gaire es va celebrar el congrés per a les vocacions “Per a qui soc?”. Amb aquesta campanya volem donar una possible resposta als joves: pots ser per als altres en la comunitat de les escoles cristianes.

Quines característiques busqueu en els docents?

Com ens recordava el professor Xavier Marçet al darrer congrés de l’Escola Cristiana, els nostres docents han de ser gent que vulguin “complicar-se la vida”; és una forma de demanar que s’impliquin en el projecte educatiu de l’escola que els acull i convidar-los que la professió sigui vocacionada. Això comporta trobar joves que vulguin créixer com a persones, que estiguin compromesos amb els valors de l’escola; evidentment amb passió i talent envers la tasca educativa però, també, que sàpiguen col·laborar en l’enfortiment de la comunitat, establir vincles, tenir cura de les situacions més febles i, en definitiva, ganes de veure créixer als alumnes en tots els sentits.

Quines demandes feu a l’administració pel que fa a la igualtat de drets i condicions laborals respecte a l’escola pública?

Tant l’escola cristiana com l’escola de titularitat governamental formen part del Servei d’Educació de Catalunya i les condicions han de ser les mateixes. Això comporta que s’han d’incrementar els docents i els recursos econòmics a l’escola concertada. Estem fent un servei públic, escolaritzem el mateix percentatge d’alumnat vulnerable i donem oportunitats educatives de qualitat a tot el nostre alumnat, com demostren els resultats i el baix nivell d’abandonament escolar. Per tant, cal reconèixer aquesta feina dels docents i els equips directius amb els mateixos recursos i condicions laborals. Això és el que estem parlant amb l’Administració i el que es reconeix a la Llei d’Educació de Catalunya.

MENTRE HI HAGI PERSONES, HI HA ESPERANÇA

Corpus 2025

En podem dir caritat, generositat
o simplement humanitat.

Ajudar ho portem a dins.

**Col·labora i fem possible
un món millor.**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

BIZUM: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Caritas
Catalunya